

LIETUVA

Nr. 35

CHICAGO, ILL., PETNYCIA, 27 Rugpjūčio (August). 1897 m.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Metas V.

The Lithuanian Weekly

"LIETUVA"

Published at Chicago, Ill., every Saturday.

Executes all kind of Job Printing and translating in Lithuanian, Polish and English languages.

Subscription \$2.00 per year.

All communications must be addressed:

A. OLSZEWSKI,
924 33rd St., Chicago, Ill.

Nedėlinis laikraštis

"LIETUVA"

Išleista kas Subata Chicago, Ill.

Kaszuojas ant metų:

AMERIKOJE.....\$2.00

UŽMARE.....\$3.00

"Lietuvos" spaustuve spausdina visokius Knigas, Konstitucijas ir visokius kitus druskus Lietuviškai, lenkiškai ir angliskai. Darba atlieka gražiai, greitai ir pigiai.

Užrašant "Lietuvą" ir prispausdinti pinigai už ją, kaip ir su visais kitais reikaliais, visada reik uždegti šio žurnalo adresą:

A. OLSZEWSKI,
924 33rd St., Chicago, Ill.

Politiszkos žinios.

Anarchistai ir Europos wieszpaciai.

Europoj wiesur subružo anarchistai, drauge su jais priversti buvo pabusti iš saldaus miego Europos wieszpaciai, bet jie, wieton jieszkoti tikro waisto priesz anarchistu, griebias' di-desnio žmonių prispaidimo. Anarchizmas ne kas daugias gimdo, kaip waldžiu neteisybės, juo jos kur neteisingsnis, juo labiau anarchizmas bauginas, jos kowoje su jais griebiasi siaurimo wisy laiswės. Anarchistai užmu-szė Ispanijos ministerių pirm-sdij, Canovasa del Castillo. Tuojas potam Paryžiuje pritaise bomba ant galwos keliaujančio i Maskoliją prezidento Faure, tikt bomba explodawo, kada prezidentas tą wietą buvo prawa-žawęs. Mat anarchistai norėjo nedaleisti, idant j's keliuati i Maskoliją ant pasweikimawo bja-riausio Europos despoto, mas-kolizsko caro. Konstantinopolu-je teipogi explodawo keletas dinamitinių bombų, pamestų po wisokias urėdais. Tuluose Euro-pos miestuose buvo anarchistų susiriakimai ant apkalbėjimo ko-kių kelių reikia griebtiesi kowo-je su despotais wieszpaciais. Anarchistai parodė sawo pajėgas ir tokiu budu priveritė tulus iz Europos wieszpacziesių susi-draugauti ir iz wien priesz an-chistus kariuati. Ispanija pir-miausiai atsisaukė (todėl kad ten randas ant labai silpną stowi-kojų) i kitas Europos wieszpacziesių užmaudydama susijungima. Wokietija, Austrija, Maskolija ir Italija, kurios per neteisings waldžias labiausiai anarchizmas platina, ant Ispanijos užmanymo sutiko, atisakė tikt Szweci-arija ir Anglija. Ispanija už-manė mat wius anarchistus per-kelti i nusikaltėlių kolonijas. Bet neteisingsi waldytojai gal ir nekaltą, bet jiems nepatinkantį žmogų, už anarchistą palaikyti.

Ispanija ir jos waldybos.

Konserwatywizska Ispanijos ministerija, pabagusi daugybės sawo prieszų, o negalėdama nieko pataisyti, bandė pasitraukti, bet karalienė prikalbėjo ministerius palaikyti ir ant toliaus waldžias palikti, wisi senesnieji

ministeriai pasilieka tie pats, ku-rie buvo ir prie užmušto Cano-vaso del Castillo, tikt jų pirm-sėdžiu likosi buwęs karės minis-teris, jenerolas Ascarage. Kar-listai rengiasi Ispanijoje pakel-ti maizstus pirmiausiai Chelba-apskritij, o paskui ir po wisą Walenciją, kur yra daugiausiai Don Carloso szalinčių. Užmu-szėjas Canovaso del C stillo, Angiolino, likosi nužudytas. Su kunigais, kuriuos buvo i kalini-ai siuntę, jis kalbėti nepanorėjo, ne norėjo priesz nužudymą eiti ir i koplycią. Likosi jis užmaug-tas petnycioj pereitos sanwai-tės.

Ant Kubos ispanijonėms iz-tikro pradeda jais nesiekti. Je-nerolas Weyler iszitarė, kad, jeigu ir toliaus terp ispanizskų kareiwų teip platinsis ligos, kaip jos platinasi dabar, tai iki ruden ne liks jam daugias tiu-kanczių i karę, kaip 10000 swei-ky kareiwų, su kuriais jis ne ga-lės iz Havanos iszeiti i lauką Kubiecių wadas, Alfredo Rego, provincioj Santa Clara, įsiwer-žė i miestą Sagua la Grande. Kitas, wēl wadas, Quintino Ban-deras, užėmė miestą Batobono, provinciioj Havana o Ispanijo-nyš čia gynėsi gana karsčiai, bet kubiečiai juos iszwijo ir paėmė čia daugybę wisokių ginklų ir amunicijos.

Balkanų pussalis.

Turkijos sostapilė armeniečiai pametė keletą dinamito bombų, kurios nors explodawo, bet nie-ko neuzgawo. Pirmiausiai ex-plodawo pamesta bomba ant priemiescio Bukdere. Pereitos sanwaičės seređoj, ministerių pirm-sėdžio (arba wezyro) rume buvo ministerių susiriakimas. Nesugauti piktadariai pametė čia teip jau bomba, tikėdamiesi ga-lėsę ministerius nugulabinti. Bomba wienok explodawo per anksti. Randas kaltina armenie-cius, buk jie tas bombas meto ir tuom teip jertzino mahometonis priesz krikščionis, kad msho-metony apsiginklawo ir rengė wēl armeniečių ir apskritai krik-ščionijų pjowynes, bet policijai, nors su dideliu wargu, pasisekė tuom tarp mahometonų pulkus iszskyrstyti. Anglizski ir italiz-ki laiwi atplaukė i portą ant apgynimo europiečių, jeigu už-gimtų pjowynės. Suareztawo čia daug armeniečių.

Sundars terp Grekijos ir Tar-kijos ne padaryta; Europos wieszpacziesių pasiuntiniai pa-liowė toliaus tūsi su Turkijos užrubežinių dalykų ministeriu. Grekija paliowė jau tikėjusi, idant Europos įsikisimas suskubinto sandoros padarymą; laukia ji atsinaujimo karės ir traukia wi-sas sawo karizskas pajėgas ant Tessalijos rubežias. Anglijos pasiuntinys atsisakė nuo tolesnių su Turkija tarybų ir tokiu budu iszardė Europos wieszpacziesių sutartį. Ant priwertimo Turki-jos pasiduoti Europos notari-nams, Maskolija norėtu stumti priesz Turkiją dwi Balkanų pus-salio wieszpaczieses: Serbiją ir Bulgariją, tikt paskutinė ne nori Maskolijos klausyti, o wiena Ser-bija užpulti ant Turkijos ne drysta.

Maskolija ir Prancuzija.

Prancuzijos prezidentas iszke-liawo jau iz Prancuzijos i Mas-koliją. Kelionė iz pats pradžiū nesisekė. Waziuojant iz prezi-dento rumo ant geležinkelio, anarchistai buvo pritaise ant ke-lio dinamito bomba, tikt ji ex-plodawo jau perwaziawus prezi-dentui ties ta wietą. Tų wienok, kas pritaise bomba, ne suėmė. Ne-sawo rankose. Wisi senesnieji

ba, rado iszmėtytas korteles, ant kurių buvo žodžiai: "Tegul gy-wuoja liuosybė, tegul gywuoja Lenkija, szalyn su despotais". Tame wienok pasikėsiniame, turbūt lenkai dalywumo neėmė, o tos kortelės tycia galėjo but anar-chistų iszmėtytos ant supainio-jimo pėdako. Iz Paryžiaus, Faure, geležinkelju nuwaziawo i Havrą, kur sėdo ant karizsko laiwo Pothuan. Wos iszplaukė ant jurių, plaukiantis drauge lai-was Bruix pagedo teip, kad rei-kejo grįžti atgal i portą. Čia rodosi lyg perserėgimas Pran-cuzijai per drucziai nesirzsti su Maskolija, kadangi toksai susi-rizimas nieko gero Prancuzijai ne gal atgabenti, tik jos gerą gar-bę sutersz. Ant kelio, wokizski, danizski ir szwedizski laiwi iz-plaukė prieszais pasweikinti ke-liaujantį Prancuzijos prezidentą. Kokius waisus iszduos ta kelio-nė, dabar žinoti negalima.

Maskolijos waldinčius teipogi apėmė baimė priesz anarchis-tus ir ta baimė apsirėiszkė, kaip pa-prastai buwa, daugybė suareztuo-čių, randui nepatinkanczių jaunu-wyrų. Peterburge likosi suareztu-otų apie 40 lenkų studentų, lankanczių universitetą ir kitas augzeiziusius moksliškas įrėd-nes.

Indijos.

Maisztai Indijoje priesz Ang-lijos waldžią nesimažina, bet pla-tinasi. Už juos anglijonys neži-no jau ką kaltinti: tai kaltina Maskoliją, buk ji, mėtydama pi-nigus, papirkimais stengiasi maizstus palaiykiti, tai kaltina Turkijos sultana, buk tas, už ne priklumpą su Anglijos, susita-rė su Afganistano emiru, ir szelpdamas iz wien Indijos maiz-tinčius, stengiasi Anglijai atker-zyti. Isztikro wienok maisztus, turbūt, čia sukėlė eksploatacija izabawųjų, kurie tiesiog badų kenčia. Prie maizto prisidėjo buwęs čia maras ir badas, ko-kais ilgai žmonis kankino. Už wias sawo nelaimės indiečiai kaltina anglijonys, kaipo kraszto waldytojus. Dabar maizto a-pimti wisi Indiją krasztai prie Himalajų kalnų. Kėlų gyven-tojų apsiginklawo ir nuileido i apaczį. Afiridai perėjo per Khyber tarpkalnį ir traukia i Tamrud, Orarijus wēl artinasi prie anglijonų užimtos twirtynės Simana. Iszlagi kal-nų iszmėtyto po wisą krasztą yra iszswiso 35000 anglizskų kareiw-ų, 36 anglizskam regimentui i skykta sutraukti i Loehart. Wi-si ne kariawiai anglijonys, mo-terys isziskrausė iz maizsto a-pimty krasztų. Smulkios kėlų tautos: Gavrah Semil, Magassi susijungė i wieną krasztą ir traukia ant miesto Porachmar. An-glijonys mato, kad čia jiems bus karszta; atsisaukė i Angliją prazydami pagelbos, kadangi žino, kad Indijoje ēsanczių pajė-gų per mažai ant suwaldymo pakėlusiu maizstus.

Amerika ir Japonija.

Sawienytos Wieszpacziesės Sziaurinės Amerikos, norėdamos iszplatinti sawo waldybas per užėmimą Hawai salų, glosto, kaip moka, Japoniją, idant ta per karsztai nepriesztarautu. Ant Japonijos protesto, Amerikos už-rubežinių dalykų ministeris, P. Sherman, atsisakė teip szweitiuiai, kaip swelniaus ne rei-kia. P. Sherman atskak, kad A-merika pasistengs ne kliudyti Japonijos reikalų. Ar tas szweilus atsakymas užganėdžs Japoniją, galima paabėjoti. Ja-ponija nekarta iszitarė, kad ji wisoms sawo pajėgoms prieszin-sis užėmimui Hawai salų, jeigu

ne dėlko kito, tai nors todėl, kad ant 2000 amerikou, yra ten 15 000 japoniečių. Japonija ne no-rint pati paimti tas salas, bet prieszinis kiekwienai wieszpacziesi, kuri bandytu tą padary-ti. Ant dabartinio atsakymo P. Shermano, matomai, nesutikimai nepasibaigs.

Sziaurinė Afrika.

Europos laikraszčiai pranesza, buk Italija nori su wisiu atsisawo nuo sawo waldybų Afrikoj, kurių iszplatimas teip daug ita-rijonėms pinigų ir kraujo kaszta-wo. Luikraszčiai sako, buk Ita-lija rengiasi wias čia sawo wal-dybas parduoti Belgijai, o pati pasilaikys tikt miestą Masową. Pagal sutartį su Abisinija wie-nok Italija, be Abisinijos prita-rimo, negal sawo waldybų per-duoti kitai kokiai nors wieszpacziesi. Maskolija ir Prancuzija prie Abisinijos karalius paren-gė sawo diplomatiszkus agentus teip, kaip tai yra Europos krasz-tuose. Maskolizskų agentu likosi paskirtas prie karalius Meneli-ko pagarsisjęs grekizskas pulkau-nikas Wasos.

Iz Lietuwos.

Senos ir naujos karcze-mos.

Lietuwos nėra dabar karczemų, kur žmonės galėtų su degtyne pasidrutinti, yra tikt wado deg-tinės pardawinyčios, kurios par-dawoda degtinę, bet jos gerti ne-wale. Tankiai ateina čia žmonės, nusiperka degtinę ir pasipraszo Jalesti jiems perpilti gėrymą i sawo stotką. Kaip tikt wienok daleidžia, pirkėjas numusza stik-linės kėlų i pila gėrymą i sawo gėr-kę. Jeigu pardawinetoja pradeda bartiesi, pirkėjai teisi-nais, kad jie kitokio stotko, kaip wien sawo pilwų, neturi, o per-pilti juk pati pardawinetoja da-kalnia. Toki pasztaukawojimai su-rando szinkarkonis nuolat atsi-tinka. Žmonės wienok skundžiasi ant naujų rando karczemų. Se-niaus pakelewingas žmogus, at-waziawęs i karczemą, galėjo joje ir pasizdyti ir buwo čia kur arklis pasistatyti ir pasizerti, prie rando pardawinyčių to wis-ko nėra, seni karczeminkai, iz to neturėdami pelno, ne noriai ark-liams wietą duoda, mieste pasi-zyditi nėra kur. Taigi atkakęs su reikalais, arba pakelewingas turi grįžti atgal, atliks reikalus, pakelewingas gi rnosztiesi tuo-žėjus i kelionę, arklis reikia szer-tautos: Gavrah Semil, Magassi susijungė i wieną krasztą ir traukia ant miesto Porachmar. An-glijonys mato, kad čia jiems bus karszta; atsisaukė i Angliją prazydami pagelbos, kadangi žino, kad Indijoje ēsanczių pajė-gų per mažai ant suwaldymo pakėlusiu maizstus.

Užpuolikai.

Iz Wilniaus raszo: 1 d. Rugpjūčio, gyvenantis namuose Wierzbickienės, ant Kalwarijos ul. Wilnuje, 66m. Matulewiczius ir jo 27m. sunas, wakarė ejo namon. Ant terpuwiczio ties szwento Rifolo bažnyčia prie jų prisiklaido penki wyrizskiai ir parikalawo, idant jiems nupirktu degtinės. Žinoma, kad Matulewiczius atsisakė waiszintis nepa-žįstam žmoniis; tasyk wienas jų izszitraukė pelį, durė se-nesniui Matulewicziaus i szoną, jo suunai i nugarą. Sužeidimai jų pasirodė gana sunkus teip, kad reikėjo tuojuis gabenti juos i ligonbutį. Užpuolikai nesuėmė, bet wieną jų, taigi tą, kurisai pasinaudojo iz peilio, pažino; yra tai giwewantis Matulewicziaus kaimynystoj darbinėjas Paw-lauskas.

Panaktinių sztraikas.

Prusų Lietuwos, miestelij Kaukėminuose, pakėlė sztraika pa-naktiniai sargai. Jie mat reikala-wo pakėlimo užmokėsio, o walszeizius to neiszklaukė, todėl jie i paliowė sergėje. Ant syk negalima buwo surasti kitų, ku-rie jų wietą butą galėję užimti, todėl miestelis pasilikio be sargų, iz ko pasinaudojo wagiłiai ir sztukoriai: nuimėdžio jie prekė-žų szildus, iszdaužė pardawiny-čių langus, iszneiszojo suolus. Policija sprendžia, kad tą wiską padarė panaktinių draugai tycia, idant parodyti, kad be sargų miestelis negal apsieiti

dytojų. Jeigu suwarytos čia kiauless pasirodys su wisiu swei-kos, galima bus jas i Prusus wa-ryti. Namus tuos miestas pastatys sawo kasztais, bet už laikymą juose kiaulių sawinėjai turės miestui užmokėti paskirtą už-mokėsni.

Jawų prekės Liepojuje.

Pereitų sanwaičė prekės lietu-wizskų jawų Liepojuje buwo szitokios. Už rugius mokoje po 65 kap. už pudą. Kwiecziai 99 kap. Awizos widutinės po 63-64 kap., geresnės 64-69 kap., geriausias 70-73 kap. Žirnai 65-66 kap. Linų sėmens 1 rubl. 4 1/2 kap.-1 rubl. 6 1/2 kap., Kwietinės klynės smulkios 47 kap., wi-dutinės 48-52 kap., stambios 53-56 kap.; stambiausios 57-58 kap. už pudą.

Smarkus ledai.

Iz Žosnių, Welniaus gub. raszo: jawai laukuose szj metų buwo labai dailus ir žmonės ti-kejos daug jų surinkę; bet sztai, 20 d. Liepos užkilo juodas debesys ir perkunija; iz pradžiū pradėjo smarkiai lyti, bet toliaus užėjo smarkus ledai, kurie wiso Teresdwaro walszeizius su wisiu iszsmuszė wasarą ir tai teip, kad su wisiu nereiks jo pjauti; namuo-se wisi langai likosi iszdaudyti. Mėdžiai, awizos, dar ne nupjauti kwiecziai, daržowės, batwiniai, medžių waisiai-wiskas prapulo; nuo augstesnių wietų wanduo wiską nuplowė.

Izswilwai iz Lietuwos.

Lenkizskas laikrasztis, "Gazeta Handlowo-Geograficzna", paduo-da, kad iszeiwystė lietuwių iz Kauno gub. nesiliauja; ji rods su-mažėjo i Suwenytas Wieszpaczieses, bet užtai pasididino i Kana-dą ir i pietinę Afriką, nors tuo-e krasztuose iszeiwų palėjimas labai sunkus. Matomai mūsų žmo-nis prikalbinėja keliuati iz tėwy-nės koki neteisingsi agentai. Dau-gelis darbinčių iz Kauno gub. isztraukė ant darbų i Prusus; iz krasztų toliaus nuo rubežias, krasztosi žmonės i Samaros ir Simbirsko gub.

Užpuolikai.

Iz Wilniaus raszo: 1 d. Rugpjūčio, gyvenantis namuose Wierzbickienės, ant Kalwarijos ul. Wilnuje, 66m. Matulewiczius ir jo 27m. sunas, wakarė ejo namon. Ant terpuwiczio ties szwento Rifolo bažnyčia prie jų prisiklaido penki wyrizskiai ir parikalawo, idant jiems nupirktu degtinės. Žinoma, kad Matulewiczius atsisakė waiszintis nepa-žįstam žmoniis; tasyk wienas jų izszitraukė pelį, durė se-nesniui Matulewicziaus i szoną, jo suunai i nugarą. Sužeidimai jų pasirodė gana sunkus teip, kad reikėjo tuojuis gabenti juos i ligonbutį. Užpuolikai nesuėmė, bet wieną jų, taigi tą, kurisai pasinaudojo iz peilio, pažino; yra tai giwewantis Matulewicziaus kaimynystoj darbinėjas Paw-lauskas.

Panaktinių sztraikas.

Prusų Lietuwos, miestelij Kaukėminuose, pakėlė sztraika pa-naktiniai sargai. Jie mat reikala-wo pakėlimo užmokėsio, o walszeizius to neiszklaukė, todėl jie i paliowė sergėje. Ant syk negalima buwo surasti kitų, ku-rie jų wietą butą galėję užimti, todėl miestelis pasilikio be sargų, iz ko pasinaudojo wagiłiai ir sztukoriai: nuimėdžio jie prekė-žų szildus, iszdaužė pardawiny-čių langus, iszneiszojo suolus. Policija sprendžia, kad tą wiską padarė panaktinių draugai tycia, idant parodyti, kad be sargų miestelis negal apsieiti

Elektriszki žiburiai Kaune.

Kaune rengia dabar elektrisz-kus žiburius; nuo ateinančio rudens miestas bus apszwiestas su elektrika; statymų elektrizskos stacijos jau baigia, stato dabar liampopus stulpus ant wlyčių. Isz-tyk bus perengtos 75 liampos, to-lius wienok kompanija, ant miesto reikalawimo, žada jų skaitlių padidinti. Koncesija kom-panijai iszduota ant 52 metų; potam wisos prietaisai ir triobos pastoja miesto sawaszeizia.

Gaisrai Wilniaus gub.

Pirmoje pusėje Liepos mėnesio, Welniaus gubernioj buwo iz-wiso 29 gaisrai; iz to skaitlaus: 4 užgimė nuo ne atsargumo pa-čių padėgėlių; 15 nuo perkuno įtrenkimo; 2 nuo wewalytų kami-nuose sudžijų ir 8 nuo nesuėktų prieszszčių. Wisiuose tuose atsi-tikimuose ugnelė pridirbo bėdies ant 72329 rubl. Didžiausi gaisrai buwo kaimuose: Kanutine, Aszmenų pawietij ir Parilisz-kiuose, Wileikos pawietij; pir-mame ugnelė isznaikino žmo-nių turtą už 12000 rubl., antrame gi už 14765 rubl. Nuo ko ugnis užgimė, tikrai nežinoia, spre-džia buk nuo padegimo.

Nelaimingas atsitikimas.

Mieste Lietuwizskame Minske, ant kiemo Menkės namų, trys darbinėjai walė srutines duobes. Ant iszwalytų duobės, wienas darbinėjas, Miklinas, pasistatė kopėčias ir lipo žemyn, bet besiwertiant iz apczios gazi teip ji upswagino, kad j's nuo kopė-čių nupulė i duobę. Kitas dar-binėjas, Sliwonezik, pamatęs ne-laimę sawo draugo, norėjo jam pasi-kubinti i pagelbą, bet wos nusileido kiek žemyn ir tas apswaigęs pulė i duobę. Isztrau-kė juos paskui atkakė ugnagesiai bet jau ne gywas.

Didelis gaisras.

Grodno gub. iszdegė kaimas Služanki. Ugnis isznaikino 47 ukas su wisoms trioboms. Sude-gė gywenami namai, twartai ir klounai, o juose ir jau suweiti szumetiniai jawai. Užgimus gais-rui, wyrizskiai dirbo lauke, na-mieje pasilikio tikt seneliai, wai-kaai ir moterys, todėl iz pradžiū ne-buvo nė kam griebtiesi ugnies ge-sinimo. Iz wiso ugniję prazuwo 70 szeimynų wisi turtai. Neteko jos nė pastogės.

Nelaimė waziuojant i szliuba.

Kaime Naujuose Talniuose, ne-toli Pilkalnio, Prusų Lietuwos, ant westuwų susirinko daug swečių. Waziuojant i szliubą, wienas iz swečių užsidėgė ci-gara, bet deganti bričiuka ne-atsargiai metė ant szydų nuo-takos; drabužiai ant syk su liepsna užsidėgė ir nuotaka pa-bwito i liepnos stulpą. Žinoma, kad westuwės turėjo but atidė-rys, kadangi, nors susirinkę nuo-takos drabužius užgesino, bet wisgi ji baisiai apdegė ir dabar sunkiai serga.

Amerikos žemės waisiai.

Szj metų Amerikos fermerių laukuose wiskas gerai užderėjo, todėl jie gal laukti gero pelno už jais sawo darbą. Wienas New Yorko statistikas iszskaitė Amerikos fermerių produktus už szj metų ant: Kwieczių 500000000 buszelių. Kornų 2161139000. Medwlnės 7162473 ballių. New Yorko bankieriai tiki, kad jiems reiks siųsti i wakari-nius sztetus 150000000 dol., idant

wakarų fermeriai galėtų surinktus sawo laukų produktus siųsti i New Yorką ir i kitus rytinių sztetų portus.

Kituose krasztuose, iz kur tirstzai apgywentos Europos wieszpacziesės indawo joms reikalingus ant maisto grūdus, szj metų ne užderėjo, todėl Ame-rika szj metų ne reikalauja anų krasztų konkurencijos baugytesi. Pietinėse ir rytinėse Maskolijos gubernijose szj metų nepreiks grūdų, anglizski laikraszčiai pranesza, buk randas net rengiasi uždrausti iszwežimą grūdų i swetimos krasztus iz Maskolijos. Kas yra Maskolijoj, tas pats yra ir kituose krasztuose kurie kitais metais turėdawo atliekamų grūdų. Wengrijoj ir Rumunijoj užderėji-mas menkas, Egipte ne geriau-sias, Indijos, Argentina ir Australija reikalaua pacios swe-tinių grūdų. Todėl Amerikoj prekės grūdų kyla ir fermeriai gali tikėtis szj metų gero pelno, o jeigu jie pelnys, pirsks daugias fabri-ky iszdirbimų; laikai turės pasi-gerinti. Iszwežimas kwieczių i Europą didinasi. Wien 17 d. Rugpjūčio iz wisokių Amerikos portų iszwežė 750000 buszelių; i dwi dienį priesz tai iszwežė 1222000 buszelių, taigi ant 200 000 buszelių daugias, negu tose dieneose pereitos sanwaičės. Per wisą jį sanwaičė iszwežė 3649 014 buszelių, taigi ant 2000000 buszelių daugias negu pereitą sanwaičę. Nežingeidž todėl, kad jawų prekės kyla, kyla jos todėl, kad daugias krasztų jų rekala-u-

Naujos knygos.

Lietuwizskos Kankles. (Per-spaudyta iz "Garso Amerikos Lietuwos"). 1897. Spaustuweje "Garso Amerikos Lietuwos". Shenandoah, Pa. Apraszytas yzia garsiausias se-nowės lietuwių muzikaliskas in-strumentas. Rods kanklės ne wien Lietuwos buwo wartojamas, tikt jas Lietuwos greičiaus už-mimzso; antai Pietinėj Italijoj dar kaip kur jas ir szįdien wartoja, tikt po kitokių wardu. Augze-izius paminišame rasztylį pa-talpintas ir paweiklas szįdien dar gywenancio kankliniko, Straknewicziaus.

Žentas dėl parodos. Komedija 1 akte. Lenkizskai paraszė J. Blizniskis, Lietuwizskai werte Sel-limas. 1897. Spaustuweje "Garso Amerikos Lietuwos". Shenandoah, Pa. Blizniskis yra wienas iz geriau-sių lenkizskų komedijų raszčių, komedijas jo werte ir i kitas kalbas. Augzeizius paminiš-tas weikalėlis wertas yra i maskolizską kalbą ir rodomas Maskolijos teatruose. Musų drau-gyszečių teatrams ji teipogi tiks, kadangi daug geresnė už wias musų newa originalizskas kome-dijas. Lietuwizskas wertimas ne-bjauriausias.

Antanukas. Apsaka B. Pruso. Iz lenkizsko werte K. Selimas. Moygio ir Kun. Pabrezos laiszkai pas Daukanta. 1897. Spaustu-weje "Garso Amerikos Lietuwos". Shenandoah, Pa.

Kaip Blizniskis, kaipo komedi-jų raszėjas, teip jau Prus tera-pysakų raszčių lenkizskoj raszla-woj stowi pirmose eilėse; puikios jo yra ypaz trumpos nowelės. Prie tokių priguli ir Antanukas. Raszėjas sanjaučia neapszwiestų kaimiečių wargams ir todėl puik-čiai apraszjo jų jausnus ir gywe-nimą. Lietuwizsko wertimo kal-ba teipogi gera.

Laiszkai Moygio ir kun. Pabre-zos turi didelę wertę renkantime medegėl biografiijos (apraszy-mo gywenimo) musų garsaus ra-szėjo, Daukanto, kaip ir apskritai dvi užsimanczių tirinėjimu historijos musų raszlawos.

NEWS TOLD IN PARAGRAPHS.

Minor Happenings of the Past Week.

EVENTS OF LAST SEVEN DAYS.

Political, Religious, Social and Criminal Doings of the Whole World Carefully Condensed for Our Readers—The Accidents Record.

New York.—Exports of general merchandise from this port for the week ending August 24 were \$9,923,013, as against \$9,105,569 for the preceding week and \$6,296,299 for the same week last year.

Detroit, Mich.—The body of Aaron C. Conn, the Board of Trade operator who disappeared last Thursday, was found on Belle Isle. He had committed suicide. Conn is said to have lost considerable money in speculation and was partially deranged.

New Carlisle, Ind.—The Armours of Chicago have purchased of Seth Hammond 320 acres of dry marsh land eight miles west of South Bend, and expect to put up large barns and stock the tract.

New York.—Bishop J. M. Thoburn, chairman of the interdenominational missionary relief committee, cables from Bombay: "The famine is steadily abating."

London.—A dispatch to the Times from Rio Janeiro says that the coffee crop promises to reach 10,000,000 bags, as against 9,000,000 last season.

Indianapolis.—The leaders of the gold standard democrats in the national campaign decided to support Mayor Taggart, renominated by the silver democrats, for re-election. At the same time the prohibitionists met and decided to put a ticket in the field.

Saratoga, N. Y.—A company of Saratoga men has commenced mining in the gold-bearing quartz on the Morris farm, near the town of Greenfield, five miles from this place. The quartz, it is said, according to assay office reports, nets from \$3 to \$65 per ton.

Indianapolis.—Professor W. J. Karslake of Johns Hopkins University has been chosen to fill the chair of chemistry and physics at Butler College, University of Indianapolis.

Butte, Mont.—The long fight over the estate of Andrew J. Davis is practically settled. A petition was filed in the district court, dropping the contest to the alleged forged will and agreeing to the distribution.

Vancouver, B. C.—The steamers Warimoo and Aorangi, which are due here in a few days, will bring from Australia 500 miners who are bound for the Klondike gold fields.

Paris.—The trial of Baron Mackau, one of the principal promoters of the charity bazaar which was burned on the 4th of May last, when upward of 100 lives were lost, is finished. He was found guilty of imprudence and sentenced to pay a fine of 500 francs.

New York.—The Citizens' Union and the leaders of the independent movement in Brooklyn have determined to nominate President Seth Low of Columbia college for mayor of Greater New York, and arrangements are now being made for an early consultation for that purpose.

Sioux Falls, S. D.—The state board of equalization raised the assessment on bank stock of state and national banks from 50 to 80 per cent above the county assessment and 40 per cent above the valuation of all other kinds of property. Now the State Bankers' Association will take up the matter and contest the collection of such taxes in the courts.

Shelby, Mich.—Thomas H. Baker of this place, state agent of the Walter Wood Harvester Company of Minneapolis, committed suicide by taking arsenic. Baker is alleged to be \$900 short in his accounts and was arrested by the sheriff.

New York.—It is reported that the present members of the piano manufacturing firm of Steinway & Sons have consummated a deal whereby the extensive business of the concern passes into the hands of an English syndicate. The price paid was \$6,000,000.

Springfield, Mo.—Capt. C. P. Woodruff, for twelve years medical examiner of the pension bureau at Washington, was notified that he had been reinstated to his old place, from which he was removed by President Cleveland in 1897.

Providence, R. I.—A large woolen mill, operated by Henry C. White & Son at Chapachet, was destroyed by fire together with several houses occupied by mill hands. The total loss is estimated at nearly \$200,000. There is an insurance of \$150,000.

Hastings, Neb.—Will Lipps of Hastings, James McCullough and a 10-year-old boy were fatally injured by the explosion of a threshing engine boiler. An attempt was made to run the engine without a water gauge and the explosion followed.

Anna, Ill.—Four business houses were destroyed and one badly damaged by fire here. The blaze is supposed to have originated from a gasoline stove explosion. The loss is \$16,595, and the insurance \$11,200.

Brillion, Wis.—August Somnitz, a farmer of Kasson, Manitowish county, was killed by the cars at Readville. Newark, O.—A wreck train here struck and killed Thomas Day of Kirkersville.

Toronto, Ont.—Five children were drowned in the harbor by the capsizing of a float.

Edina, Mo.—The trial of Mrs. Esther Herriford for the murder of Jacob Foster resulted in her acquittal.

St. Louis, Mo.—James R. Quigley, an ex-freeman, was killed by John O'Donnell, an ex-deputy sheriff, in a fight over a game of quills. O'Donnell knocked his opponent down and kicked him repeatedly, injuring Quigley so badly that he died soon after being taken to the city hospital. The murderer escaped.

Princeton, Ind.—Dr. George L. Dorsey died here of heart disease.

Jacksonville, Ill.—A Chicago & Alton north-bound train struck a wagon driven by C. M. Berry, killing him instantly. He was 19 years old.

London.—At the Crystal Palace flats Betts, the bicyclist, with a flying start, covered a mile in 1:37 3-5, beating McDuffie's world's record.

CASUALTIES.

Ottawa, Ill.—W. Lange, formerly a prominent architect of Denver, was killed by a Chicago, Rock Island & Pacific train near Marshall. Lange had wandered away from his brother's home in Chicago while suffering from brain trouble.

Warsaw, Ind.—George Sherburne, wife and young child were struck and instantly killed by the limited express on the Nickel Plate near Kinsey, this county. They were driving across the track.

Green Bay, Wis.—In a fire which burned the residence of Joseph Le Clair at Bay settlement, twelve miles from here, Mrs. Le Clair was burned to a crisp. The fire is supposed to have started from an accident to a lighted lamp.

Dayton, Ohio.—John W. Snyder, while going on an excursion to Ironton, fell under the trucks of the rear car and was killed.

Beloit, Wis.—C. E. Willard, a young married man, was killed at the Fairbanks-Morse shops by being caught in a revolving shaft.

Chattanooga, Tenn.—Master Mechanic H. H. Schrieber saw John T. Long, a workman in the Cincinnati Southern railway shops, killed by the handle of a jack striking him in the head. Schrieber fell over in a fainting fit, and his physicians say he cannot survive.

Green Bay, Wis.—In the burning of a residence at Bay settlement, twelve miles from here, Mrs. Joseph Leclair was burned to death.

Springfield, Ohio.—The business portion of Catawba, twelve miles east of here, was destroyed by fire. The loss amounts to \$18,000, and insurance to half as much.

Cairo, Ill.—Three negroes were instantly killed and eight injured by the explosion of a boiler at the brickyard of W. R. Halliday. The dead are: Riley Bradley, Gideon Ricks and Henry Schiffler.

Joliet, Ill.—A freight train consisting of an engine and nine or ten cars was wrecked near Centerville on the Coal City branch of the Alton. Three men were injured.

Aurora, Ill.—T. J. Crooke, a Pullman car conductor, fell from a Chicago, Burlington & Quincy train which was going at full speed. He was able to go home.

West Superior, Wis.—John Cook of Iowa, a laborer, attempted to steal a ride to the Dakota grain fields and fell between the cars. He was fatally hurt.

Niles, Mich.—Mrs. J. C. McCabe of Coloma, Mich., was killed instantly and Mrs. R. S. Bailey fatally injured in a runaway accident here.

New York.—A trolley coach carrying a number of members of the John Palmer association of Brooklyn and their friends was run into at Coney Island by a trolley car and wrecked. Fifteen of the occupants of the coach were injured.

FOREIGN.

Brussels.—Dr. Cook, an American, will join the steamer Belgica, carrying the Gerlach's Antarctic expedition, at Montevideo. It is expected that the Belgica will arrive at Graham's Land early in December. She is provisioned for two years.

London.—The correspondent of the Daily Chronicle, in a letter from Cuba, tells of further cruelty and distress in that island. He says the pacificos are dying by the hundred, "their bodies tainting the air close to a Spanish fort."

San Sebastian, Spain.—The Queen Regent has conferred the Premier-ship upon General Anzures, who is also Minister of War. The cabinet will not be modified.

Calcutta.—The Official Gazette publishes a notification to the effect that the Turkish newspapers Sabah and Malmat will hereafter be prohibited from circulation in India.

Constantinople.—Dr. James B. Angell, the new United States minister to Turkey, has arrived here.

Buda-Pesth.—The official report of the recent floods in Hungary shows the most widespread and serious damage to crops.

St. Petersburg.—General Nelson A. Miles of the United States army was present at the military maneuvers which took place before Emperor Nicholas and the Empress at Camp Krasnoe Selo.

Berlin.—The greater part of Silesia has been visited by severe storms and several persons have been killed by lightning.

London.—In anarchist circles here it is stated that a number of exiled Spanish anarchists, who recently arrived in England, have started for America.

CRIME.

Galena, Ill.—Michael Cole, a farmer, was fatally wounded by an unknown assassin, who lay in wait a few paces from his home and shot him in the back. Cole is dying and there is no clew to his assailant.

Chambersburg, Pa.—The safe robber who was shot and killed at Canyon, O., by a policeman at the Canton Savings bank was George Gerbig, of Chambersburg, better known as "Cooney."

Middlesboro, Ky.—George H. Steel, ex-sheriff, and Sam Young, deputy sheriff of Leslie county, were killed in a combat at Hyden.

Paris, Ill.—Henry McKinney, alias Henry Brown, was arrested on a farm near this city. He had escaped from a jail at Greenfield, Ind.

Niles, Mich.—Jacob Striba, aged 80, committed suicide at his home in Rogers City by hanging.

Belle Plaine, Iowa.—As the result of a riot at a dance in Van Horne, in this county, Marshall Kraft lies at the point of death. In attempting to make arrests his revolver was taken from him, he was dragged out of the room and pounded with clubs and brass knuckles.

Williamsburg, Ky.—Elcany Sullivan, convicted of assaulting Sarah Lawson and sentenced to twenty years in the penitentiary, was taken from jail by a mob and hanged on the timbers of the county bridge across the Cumberland river.

Kewanee, Ill.—The jury in the Porter case, wherein Mrs. Porter was being tried for the murder of her husband, has rendered a verdict of not guilty. It is the first case in the history of Henry county where a woman was tried on such a charge.

MISCELLANEOUS.

Springfield, Ill.—Harry R. Mitchell, an old newspaper man of this city, is dead of paralysis of the brain.

Rockford, Ill.—A. C. Spafford, president of the Third national bank, died suddenly while on a visit to Adams, N. Y.

Oakland, Cal.—Miss Mary McLean, daughter of Rev. J. K. McLean of the Pacific theological Seminary, has accepted the chair of professor of English literature in Stanford University.

Havana.—Dr. D. M. Burgers, United States sanitary officer here, has been seriously ill since his return from Washington. The chances are that he will not recover.

Havana.—A special dispatch from Madrid says there is no doubt the Spanish government will be willing to extend the commercial treaty with the United States.

Sherman, Tex.—J. W. Bailey, congressman from the fifth district, has authorized the announcement that he will not become a candidate for a seat in the senate to succeed Senator Mills.

Buenos Ayres.—It is officially announced that a very large crop of grain is anticipated in the Argentine Republic, the grain under cultivation covering larger areas than ever before. The wool clip, it is further stated, will be heavy.

Milwaukee, Wis.—Charles Andrews, vice president of the C. E. Andrews company, dealer in coffee and spices, was suffocated accidentally by gas in his room. He was dead when found.

Denver, Colo.—The owners of the downtown mines in Leadville, which were allowed to fill with water during the great miners' strike and have not been opened since, decided at a conference in this city to defer the watering of the mines until the silver market becomes more settled.

Washington.—The secretary of the navy has ordered Lieut. Nathan Sargent to proceed at once to the oil fields of Pennsylvania, where he will make a careful investigation of the various grades of petroleum produced in that region with a view as to its value for fuel for marine engines.

Buenos Ayres.—Telegraphic advices from Rio Janeiro, Brazil, state that the official report on the operations against the fanatics around Canudos during the last few weeks shows that 2,400 Brazilian troops have been wounded.

Eau Claire, Wis.—The Rev. William H. Lockwood, assistant pastor of the First Presbyterian church, is dead, aged 72.

Cleveland.—The Union Rolling Mill company has resumed operations again after a shut-down lasting nearly two months, owing to the scarcity of coal and the men refusing to work until the Amalgamated scale was signed. All departments will resume, giving work to between 350 and 400 men.

Worcester, Mass.—Bernard J. Weiser broke the world's record at the oval in this city in the 120-yard dash. He made the distance in 0:12.5, cutting on two-fifths of a second from the record, which he already had equaled and held in common with Bailey, the English crack sprinter, and two others.

Winona, Minn.—Dr. George O. Virtue, instructor in political economy at Harvard university, formerly of the University of Chicago, has accepted the chair of history and civics in Winona Normal college, assuming his new duties October 1.

Elwood, Ind.—Oil has begun seeping out of gas wells south and west of this city, and so strong is the oil pressure that the output of gas is greatly impeded. Oil operators are on the field and are leasing land preparatory to drilling wells.

Pierre, S. D.—The total figures of the South Dakota assessment for this year are complete and show an assessable valuation of \$120,167,160, a raise of \$775,004 over the assessment of last year.

San Francisco, Cal.—Solly Smith of Los Angeles repeated his performance at Roby four years ago by knocking out Johnny Griffin of Boston in the seventh round.

Elwood, Ind.—While engaged in building some new streets in Pendleton workmen unearthed a number of skulls and bones, and upon investigation it was found that they had plowed into an old burying ground which had not been in use for forty years. All the remaining bones will be taken up and reburied.

Mount Pleasant, Mich.—The People's Savings bank of this city closed its doors and is now in the hands of the commissioner of banking. According to the last statement, made in January, the capital stock of the bank was \$100,000, with \$90,000 in deposits.

Oshkosh, Wis.—Charles M. Anderson, of Milwaukee, will be appointed assistant United States district attorney, and will enter upon his duties Sept. 1.

Clinton, Ill.—Benjamin Howard, Kenney, died of cancer, in his 78th year. He was a Mexican war veteran, being a lieutenant in Company E, 4th Illinois volunteers. He fought under Gen. Taylor.

Boston, Mass.—The chocolate business of the firm of Walter Baker & Co., limited, has been disposed of to a syndicate at a price understood to be somewhat under \$5,000,000.

Findlay, O.—Judge Melhorn, at Kenton today, agreed to the appointment of a receiver for the Peerless Refining company, but has not yet named the man. The receivership proceedings were brought by local stockholders.

LATEST MARKET REPORTS.

CHICAGO.

Cattle, common to prime \$1.70 @ 5.75
Hogs, all grades 2.95 @ 4.12 1/2
Sheep and lambs 2.25 @ 5.50
Corn, No. 2 28 1/2 @ 29
Wheat, No. 3 red 87 @ 87 1/2
Oats, No. 3 17 1/2 @ 17 3/4
EGG 11 1/2
Rye, No. 2 46 @ 46 1/4
Potatoes, new 70 @ 75
Butter 17 1/2 @ 18 1/2

NEW YORK.

Wheat, No. 2 red 95 1/2 @ 96 1/2
Corn, No. 2 33 1/2
Oats, No. 2 22 1/2

TOLEDO.

Wheat, No. 2 cash 89 1/2
Corn, No. 2 mixed 28 1/2
Oats, No. 2 mixed 17
Rye, No. 2 cash 47 1/2
Cloverseed, prime Oct. 4 3/4

KANSAS CITY.

Cattle, all grades 2.25 @ 5.00
Hogs, all grades 2.50 @ 3.55
Sheep and lambs 2.25 @ 5.00

DIES BY GARROTE.

MURDERER OF THE PRIME MINISTER OF SPAIN EXECUTED.

Condemned Complain Bitterly of the Visits of the Many Friends—Description of the Spanish Instrument of Death—May Be Used for Torture.

Michel Angiolillo, who shot and killed Canovas Del Castillo, the prime minister of Spain, at the baths of Santa Agueda, on Sunday, Aug. 8, was executed at 11 o'clock Friday morning, according to the sentence of the court martial imposed upon him, after his trial on the previous Sunday, which sentence was confirmed by the supreme council of war.

Angiolillo heard calmly the news that he was to be executed, but he appeared to be surprised at and bitterly complained of the frequent visits of the priests, declaring that they would obtain nothing from him. He declined to enter the chapel, saying he was comfortable enough in his cell.

An executioner from Bourges performed the garrotting, just prior to which a priest exhorted the anarchist to repent, to which Angiolillo responded: "Since you can not get me out of prison, leave me in peace. I myself will settle with God."

The garrote, on which Gelli died, is named after its inventor, a Spanish ironworker, who witnessed a bungling execution of a relative on the gallows, which was the method employed in Spain up to about thirty years ago for carrying out the sentence of death.

Garrote wondered that a more expeditious and, therefore, merciful method

had not been discovered. He little thought then that he would be the one to furnish his country with a substitute for the gallows, but the thought haunted him so long that he at length found it assuming ordered form in his mind, and in time the ponderous death dealing machine that has immortalized him in his country came to be a fact.

The two points of excellence claimed for the garrote are these: That it can be made with reasonable care to kill instantly and that it sheds not one drop of blood. Force that is measured by horse power is the agency it employs, and its aim is the breaking of the victim's neck.

The unfortunate is first made to sit in a chair directly under two heavy iron bars, one of which is adjusted on the back of his neck and the other—vulgarily known as the corbatio, or necktie—under his chin. Then the executioner grasps and pulls down the oval in this city in the 120-yard dash. He made the distance in 0:12.5, cutting on two-fifths of a second from the record, which he already had equaled and held in common with Bailey, the English crack sprinter, and two others.

Winona, Minn.—Dr. George O. Virtue, instructor in political economy at Harvard university, formerly of the University of Chicago, has accepted the chair of history and civics in Winona Normal college, assuming his new duties October 1.

Elwood, Ind.—Oil has begun seeping out of gas wells south and west of this city, and so strong is the oil pressure that the output of gas is greatly impeded. Oil operators are on the field and are leasing land preparatory to drilling wells.

Pierre, S. D.—The total figures of the South Dakota assessment for this year are complete and show an assessable valuation of \$120,167,160, a raise of \$775,004 over the assessment of last year.

San Francisco, Cal.—Solly Smith of Los Angeles repeated his performance at Roby four years ago by knocking out Johnny Griffin of Boston in the seventh round.

Elwood, Ind.—While engaged in building some new streets in Pendleton workmen unearthed a number of skulls and bones, and upon investigation it was found that they had plowed into an old burying ground which had not been in use for forty years. All the remaining bones will be taken up and reburied.

Mount Pleasant, Mich.—The People's Savings bank of this city closed its doors and is now in the hands of the commissioner of banking. According to the last statement, made in January, the capital stock of the bank was \$100,000, with \$90,000 in deposits.

Oshkosh, Wis.—Charles M. Anderson, of Milwaukee, will be appointed assistant United States district attorney, and will enter upon his duties Sept. 1.

Clinton, Ill.—Benjamin Howard, Kenney, died of cancer, in his 78th year. He was a Mexican war veteran, being a lieutenant in Company E, 4th Illinois volunteers. He fought under Gen. Taylor.

Boston, Mass.—The chocolate business of the firm of Walter Baker & Co., limited, has been disposed of to a syndicate at a price understood to be somewhat under \$5,000,000.

Findlay, O.—Judge Melhorn, at Kenton today, agreed to the appointment of a receiver for the Peerless Refining company, but has not yet named the man. The receivership proceedings were brought by local stockholders.

LATEST MARKET REPORTS.

CHICAGO.

Cattle, common to prime \$1.70 @ 5.75
Hogs, all grades 2.95 @ 4.12 1/2
Sheep and lambs 2.25 @ 5.50
Corn, No. 2 28 1/2 @ 29
Wheat, No. 3 red 87 @ 87 1/2
Oats, No. 3 17 1/2 @ 17 3/4
EGG 11 1/2
Rye, No. 2 46 @ 46 1/4
Potatoes, new 70 @ 75
Butter 17 1/2 @ 18 1/2

NEW YORK.

Wheat, No. 2 red 95 1/2 @ 96 1/2
Corn, No. 2 33 1/2
Oats, No. 2 22 1/2

TOLEDO.

Wheat, No. 2 cash 89 1/2
Corn, No. 2 mixed 28 1/2
Oats, No. 2 mixed 17
Rye, No. 2 cash 47 1/2
Cloverseed, prime Oct. 4 3/4

KANSAS CITY.

Cattle, all grades 2.25 @ 5.00
Hogs, all grades 2.50 @ 3.55
Sheep and lambs 2.25 @ 5.00

EXCURSIONISTS ARE HURT.

Fatal Wreck on the Outskirts of Lima, Ohio.

A score of excursionists were injured in a railway smash-up at 10:30 Friday night in the outskirts of Lima, Ohio. At least three of them are expected to die.

The wreck occurred at the junction of the Lima Northern and the Lake Erie and Western roads in the eastern portion of the city. A Lake Erie special passenger train carrying a large number of excursionists on their return from Toledo. The Lake Erie engine was knocked off the track and badly demolished, and two coaches of the Lima Northern were overturned. Relief trains were hurried to the scene and all physicians in Lima were pressed into service.

Neither train stopped at the junction. The Lake Erie engine dashed into the second coach. It was filled with passengers. The engine was sent into a wheat field fifty feet from the track.

Fierce War in India.

Startling news from India was received Monday night to the effect that Fort All-Musjid and Fort Maude had both been stormed and captured by the Afghans. These reports were current at Simla, but so far they lack confirmation. Great anxiety prevails touching the attack on the forts, but officials are not ready to concede that they have been taken. The fear is that a hideous massacre will follow their capture.

Peasants Would Seize Estates.

The agricultural distress in Italy has induced a movement among the peasants aiming at the seizure of the great uncultivated patrician estates.

THE GARROTE.

VIEW OF BARCELONA.

FORT IS TAKEN.

India's Outposts of Afghan Frontiers.

Bombay, Aug. 26.—Up to a late hour Tuesday night reliable news from the frontier had not been received. Reports from Peshawar indicate that there has been severe fighting in Khyber Pass and that the garrison of Fort All-Musjid, a few miles west of Jamrud, is stubbornly resisting overwhelming odds. An unconfirmed report says that the garrison made a sortie, in which they lost 300 killed, after which they abandoned the fort and started for Lowering.

The troops at Quetta have been warned to hold themselves in readiness for hostilities at the shortest notice. Later details of the capture of Fort Maude by the insurgents' tribesmen show that the garrison of that place retired at 10:30 p. m. Monday, and that the fort was burned half an hour later. The garrison reached Colonel Westmacott's relief column coming from Kohat at 11:30 p. m.

At the same time that Fort Maude was abandoned the Khyber rifles garrisoned Fort Jowanagers were compelled to abandon that place. The area of active fighting is enlarging rapidly.

FORESTERS OF AMERICA.

Supreme Court of the Order in Session at Denver.

Fully two hundred delegates, representing Foresters' courts in all portions of the country, were in attendance at Denver, Colo., when the supreme court was called to order. The reports of the supreme chief ranger, the supreme secretary, E. M. McMurtrie of St. Louis, and other executive officers were presented. These showed that during the last two years the Order of Foresters of America has made an increase of 18,746 members and eighty-six courts. There are now 1,257 courts in the United States and a total of 134,822 members.

Thinks Union Will Soon Come.

The ninth annual convention of the Young People's Christian Union of the United Presbyterian Church closed at Indianapolis Sunday evening. It is believed that the union of the northern and southern churches now will not long be delayed.

Majority Object to Fusion.

The county conventions of the Populists of Nebraska to select delegates to the triangular state convention of the three sister parties Sept. 1 were held Saturday night in all the counties of the state. The returns show a majority of delegates opposed to fusion.

Big Fire Near Paulsboro, N. J.

The main building of the J. H. Thomas & Sons company's fertilizer manufacturing plant, on Mantua creek, near Paulsboro, N. J., was burned Sunday. The loss is estimated at \$250,000, upon which there is about \$100,000 insurance.

Want to Renew the War.

A meeting of over 3,000 people held at Athens Sunday adopted an address to King George, urging him and the government to reject the proposed peace treaty between Greece and Turkey and to resume the hostilities which were interrupted by the truce.

Canovas Assassinated Executed.

Michel Angiolillo, who shot and killed Senor Canovas Del Castillo, the prime minister of Spain, at the baths of Santa Agueda Sunday, Aug. 8, was executed Friday morning.

Nuo Rėdystės.

Su sziom numeriu "Lietuvos" išleidžiame priedą anglizkoje kalboje; teipogi permainėme dieną išsijom "Lietuvos" nuo subatos ant pėtnyčios.

Dėltogi dabar, kas tikt norite pamatyti mūsų naują padidintą laikraštį, atsizaukite priduo-dami savo gerą adresą, o per porą sanwaiczių isziysime wi-siems dykai ant parodymo. Teipogi užprasome savi senujų skaitytojų, idant priduto mums adresus savo draugų (bet tik tu adresu, kurie nori skaityti), o mes nusišime jiems keletą nu-merių ant parodymo dykai.

Ant galo mieldžiame senuosius skaitytojus, kurie jau yra skolin-gai teiktusi prisistūmokesni, nes dabar ant padidinio laik-raszejo mums pinigai yra labai reikalingi. Užsirasdydami "LIE-TUVA" ir pinigų prisistūdami, wisada uždektie sziotki adresą.

A. OLSZEWSKIS,

924 33rd Str., Chicago Ill.

Jeigu jautiesi nesveiki, imk vėsiu CASCAR

ETS, o isgydys laivą, už 10 ir 30c.

Isz Amerikos.

Juokingas nesusipratimas.

NEW YORK. Nėblysa, John Ditmar, isz Williamsburg, ant apsisagvojimo nuo moskity, apibėrė savo draubūz su nuodais Paryžiaus žalna wadinamais ir iszejo ant uelyčios. Czia teip apibarsytą patėmyjo policijantas O'Connors, kuris tikėjo, kad Ditmar nuodus prarijo ir tik nu-briusiais suterzė savo draubūz. Užkalbino nėbly, bet žinoma, ne gawo nė jokio atsakymo; isz to nusprendė, kad tasai, norėdamas nusižudyti, prarijo nuodus ir nuo jų turės ant uelyčios mirti. Ne-žiūrint ant protestawimo nėbly, paėmė jį už apikaklės ir nu-wilko ant policijos stacijs. Nėbly-s stengėsi iszaiszkinti, kad nuo ty nuody pawojaus nėra, bet jo ženkly nieks ne suprato. Pažau-kė czia D—r Reidl su wisama gelbėjimo nusiuodiniusi prietai-soms. Du policistai, ne žiūrint ant prieszinimoj Ditmar, pagul-dė jį ant suolo, o daktaras su pompa pradėjo jo pilvą plauti, bet nežiūrint ant ilgo darbo, pil-ve ne rado nė jokio žalos ženkly. Ant galo ant policijos stacijs atėjo wienas tarnas, kuris nėblylio ženklius ziekl tiek su-prato ir tas su daktaro bereikalo kankinamū susikalbėjo. Tysyk tikt wiskas iszaiszkino, nėblylio paleido. Tas wienok tuom nepasi-ganėdino, bet apskundė miestą į sudą.

Netikusi motina.

TERRE HAUTE, IND. Mary B. Thompson, buwisi moteris netoli nuo czia gyvenancio farmario, likosi suareszuota. Skundžia ją už norą nužudyti sawo waiką. Thomsonienė buwo mat su wyru persiskyrusi. Pereitos sanwaite subatoj, wakare, nugabeno jį sa-wo dwiejų sanwaiczių amžiaus sunų į girią ir gywą užkūšė į žemę. Waiką tą wienok paslapti policistai surado. Jis buwo dar gy-was. Motina mat įdėjo jį į gurbą, uždengė su szakoms ir su lapais ir teip įkasė į žemę. Mo-tina mat ir minėto waiko tėwas, koksai Jurgis Cotton, buwo pasi-tenėgė pirmą jo gyvenimo sau-waitę užmuszti, tik paskutinėj walandoj tėwui pagailėjo. Užtai motina gailszezio neautė ir wėliaus bėndė mat jį gywą žemėj palaidoti.

Nesidawo suareszuoti.

Pittsburge, Pa. policijantai norėjo suareszuoti wokietai, anar-chistą Elbertą, bet tas, pagriebe britw, su ja gynėsi nuo 15 poli-cijantų. Wienam policijantai per-pjovė pilvą, atsidarė langą ir per jį nuo antrų lubų nuszoko ant uelyčios. Į bėgantį policistai pradėjo szaudyti ir wienas szu-wis suskaldė Elbertui ranką; ant galo jį prisijovė ir primusė su sawo lazdomis.

Gelezinkeliai Alaskoj.

Atradus aukas Alaskoj ir su-waziawus daugybę tū žmonių, atsiranda reikalas palengwinti žmonių susinesizmus. Amerikos ir Kanados randai nusprendė tan-

kiaus wazioti pėczą ant Yukon ir Klondyke upių, taigi į anuos aukso plotus. Paczo wienok ne-uztenka, pasirodo reikalingi ir gelezinkeliai. "Yukon Mining, Trading & Transportation Com-pany" rengiasi nutiesti geležin-kelį nuo Tokon Jalet iki San Taslin, isz wiso 130 mylių; ta pati kompanija rengiasi padirbti geležinkelį ir nuo Tokon į Juneau, isz wiso 20 mylių.

Iszwele moteris.

SETSKA, ALA. Pereitos nedėlios diena, į gyvenimą Hamlinio, Northern Dallas, užėjo koksai mormonas ir pasiprasė į nakwy-nę. Likosi jis priimti net ant kelių dienų. Po dwiejų dienų wienok mormonas prapuo-lė, o su juom Hamlinio pati, dukte, teipogi moteris ir dukterys kelių kaimynų. Mat per tą laiką mormonas ne tingi-niawo, o kas swarbiausia, kad mat daug suprantanczių mormo-nų mokslą moterų czia rado.

Sniegas pietinej Dakotoj.

WILMONT, S. D. Pereitą sa-nwaite siautė czia smarki snieg-dargana. Prisinioj teip daug, kad sniegas kalnuose užklojo žemę ant 2 colių storai. Nesurinkti dar laukuose jawai, waičiai soduose likosi sniego pagadyti. Su sniegu buwo didelis szaltis ir wėjas; wėjes nupurtė medžių waisius. Gywen-tojai pasakoją, kad jie neatmena, idant kada nors Rugpjucio mėnesyjbūtų czia psnigę. Wil-monte užstojo toki szalciaai, kad gywentojai turi jau pėczius kurti.

Pralabo Alaskoj.

Ant garlaivio "Alki" atkako į Seattle, Wash., wienas aukso jieszkotojas, kuris atgabeno czia gyvenanciam; Willui Thorp, gromatą nuo jo brolio. Paskuti-nis razzo, kad jis ant Klondy-ke aukso plotą, į wieną sanwaite, surinko aukso 130000 dol. wėr-tės, ir ant laivo Portland keliauja į Seattle. Žinia ta wėl pakėlė aukso geidulį tarp Seattles gy-wentojų; dabar wėl daugelis rengiasi į Alaską keliauti, tikė-dami ten teip jau greitai pra-lobti.

Ingriuwio platforma.

HUTCHINSON, KAS. Atsiuwo czia lenktynės "Ligos amerikonszky bielyklystų", ant kurių susirinko daug žmonių. Ant parengtos plat-formos susirinko 4000 žmonių. Paramai neislaikė tokios didelės sunkenybės, dalis platformos į-griauo ir 500 žmonių nupuolė žemyn. Rodo užmusztų nepasiro-dė, bet suzeistų buwo daug. Son-čiai suzeistus nugabeno į ligonbu-tį.

Nelaimės ant gelezinkeliu.

ST. LOUIS, MO. Netoli Dahl-gren, ant linijos Louisville gelezinkelio susimusė du prie-zaudė bėganti taworiniai trukai, prie to ir 6 gelezinkelio tarnai likosi užmuszti. Abidwi lokomo-tywas ir didesni wagonų dalis susidaužė. Abiejų trukių maszi-nistai pėczkuriai ir wagonų stab-dytojai likosi užmuszti. Susi-muzimas atsitiko per ne supratimą įsakymo.

WHEELING, W. VA.—Specija-liskas trukas buwisi senato riazas Camden, ties Erbawne, ant linijos West Virginia & Pittsburg gelezinkelio, užbėgo ant semianczio wandenj taworinjo trukio. Susimuszimas buwo teip smarkus, kad daugelis wagonų taworinio trukio su wisu susi-daužė. Pėczkurys Peele likosi ant wietos užmusztas, maszi-nista Smith turi nulažtą koją ir teip sunkiai likosi apkultas. Patsai Camden apkultas gana skaudžiai, bet ne pawojingai; kitų waziuo-janczių opulimai ne pawojingi.

LIMA, ONTO. Ryfinėj miesto dalj susimusė taworinis trukas Lake Erie gelezinkelio, su pasa-žieriniu. Užmusztų rods prie to ne pasirodė, bet už tai buwo su-wirszm 20 sunkiai suzeistų.

Užpuole ant banko.

SPRINGFIELD, ME. Į banką Pin-neville, apie 10 wai. isz ryto, atėjo trys su karabinais upsigink-lawę wyrizkiai. Prisiartinio jie prie kasieriaus, atkūžė jį į kara-biną, liepė pakelti rankas. Wiena isz plėšikų krausė kasą, už-gi dabojo kasierių. Paėmė isz

kasos 600 dol., nestabdyti isz banko iszejo. Į bėgancius ant uelyčios rods paskui kasierius paleido keletą szuwių, bet nepa-taikė.

Raupai Amerikoj.

Lakraszčiai pranesza, buk daktaras Everet, mieste Likarth, Nebr užtikio sergantį raupais Ligo-nis tas yra tai darbinjkas, norwe-gietis John Clausen. Žinia ta isz-siplatino po miestą ir nugazdi-no jo gywentojas. Clausen turi pėczą ir trejetą waikų. Miesto urėdnikai nežino dabar, ką su tuom ligoniu daryti ir kaip jį kwarentėnoj laikyti.

Gaisrai.

IRON MOUNTAIN, MICH. Uži-degė czia Clifford szechnamis prigulintus "Traders kastynės". Ugnis isznaikino wią szachtuamį ir wies joje prietaisais ir szachto maszinas. Ugnis užgimė nuo deganczių žwakės, kurią wienas darbinjkas turėjo rankoj ir de-ganczią iszmėtė. Blėdys ugnies padarytos dar ne apskaitytos, bet jos ne mažos.

ORTONVILLE, MINN. Siautė czia smarkus gaisras, kuris isznaiki-no 9 didelius namus ir juose į 30 wisokių pardawinczių. Blėd ugnies padaryta skaito ant pusės mi-lijono dolarių. Ugnį užkretė he-siaucianti su briežiukais maži wakai.

WINNIPEG, MANITOBA. Naktyj užsidegė miestelij Rapiet Cityje Hudsono namai. Ugnyje pražuo moteris Hudsono ir 4 waikų.

Myriai wisokiuose miestuose.

Likosi apgarsyta statistika my-ri wisokiuose Amerikos mies-tuose už pereitą metą. Isz jos matyt, kad pereituose metuose ant kiekwieno 1000 gywentojų pasimirė: Bostone 22,52, New Yorke 20,06, Brooklyn 20,57, Baltimore 19,58, Chicago 14,36, St. Louis 17,36, Milwaukee 15, Cleveland 14,92, Denvere 10,48, Omaha 6,69. Taigi pasirodo, kad Omaha yra sweiksausias, o Boston nesweiksausias Amerikos miestais.

Mokslininku kongresas.

Mieste Toronto, Kanadoj, atsi-buna dabar susiwažiawimas "Bri-tizkos draugystės platinimo mokslų". Mokslinczių isz Anglijos sumaziawo daug; kongrese ima dalywumą ir "American Mathe-matical Society" ir daugelis pa-wienų mokslinczių.

Explozijos.

PARKERSBURG, W. VA. Kerosi no szulinyj Indian Creeke atsi-tiko baisi garinio katilo eksplozi-ja, kurios penki darbinjai likosi ant wietos užmuszti ir szeszi sun-kiai ir pawojingai apkulti. Ap-kultus nugabeno į ligonbutį, bet nepasitiki wisus nuo mirties isz-gelbėti.

PORT COLBORNE, ONT, KANA-DOJ. Atsitiko netoli nuo czia, Reebso parako dirtuwėj, baisi dinamito eksplozija. Nuo to toks baisus buwo oro sudrebėjimas, kad Buffalo tikėjo, kad tai yra smarkus žemės drėbėjimas. Dina-mito eksplozija užgimė nuo per-kuno įtrenkimo.

CAIRO, ILL. W. R. Holiday plytynczių explodawo garinis katilas, prie ko trys darbinjai likosi ant wietos užmuszti ir 8 sunkiai suzeisti.

Uždraude linksmitiesi nedel-dienais.

Katalikiskas wyskupus Green Bay diecezijos, Mesner, isziun-tinėjo į wiskas parapijas rasztus, kuriais wisoms katalikizkos draugystės uždraudžia nedėl-dieniuose kelti piknikus ir kito-kius pasilinksminimus. Uždrau-džia parengti žokius subatwaka-riuose ir nedėlose. Katalikai, kurie peržengtų tą wyskupų įsa-kymą, bus atskirti nuo sakramen-tų. Jeigu bažnyčia panszaus įnagio griebtusi ant stabdymo gir-tuoklystės tarp lietuwių, mes ne-abejojame, kad tas iszduoty ge-rus waisius.

Iszwežimas Amerikos tawo-ry nuolatini kyla, labiausiai gi pakilo per New Yorko portą. Pereitą sanwaite isz czia iszwežė taworų už 9105569 dol., už pėri-nas isz plėšikų krausė kasą, už-gi dabojo kasierių. Paėmė isz

BOCKMART, GA. Farmeris Davis, gywenantis netoli nuo czia, pakuręs pėczius, nusprendė džiowinti sudrėkusius szuwiams patronus, kokių turėjo daug. Nuo karszeio patronai explo-dawo ir nelaimingai farmerį į szmotelius sudraskė.

Ne rukyk tabako ir nespjandyk, nestal trumpina tawo amžį.

Jeigu nori atsilpraty nuo tabako ant wietos ir pastoti swėkliu, twirti ir syllingu, imk gwyd-ka wadimawo NO-TO-HAC-urę per dūmą hip-nos žmoniai ir twirtus. Daugelis, kurie pamėgo szias gwydka, in desimtu dienu jau swėro de-ziatę sawi wietas. Apie 4000 žmonių lajo iszgydymą. Pirk NO-TO-HAC nuo sawo ap-keisimawo su granatijka, už 66c, arba už \$1.00 ap-tytawus ir prašas. Šiuos dykai. Parasyti laj Sterling Remedy Co., Chicago, arba New York.

Isz darbo lauko.

Isztraikais angleskų trau-kiams toliaus. Iki sziol negalima dar žinoti, katra pusė laimės: kastynių sawijinki ar darbinjka. Didžiausias wargas, kad tarp dar-binjku nėra wienybės: wieni isztraikuoją, kiti isztraikierų ap-leistas wietas užima. Sudai ir wal-džios užstoja, už kastynių sawin-kius, darbinjai gi ne turi užtarė-jų, bet wisur randa prieszus. Kas tynėse Springfield apskrityj isztraikieriai nužudė kaip kur kan-trybę. Virdene, Macoupin pa-wietyj, isztraikieriai susirinko prie kastynių prikabinėti dirbanczius darbinjkus pristoti prie sztraiko.

Wiena isz atėjusių czia moterų drožė wienam isz kalnakasių su lazda per galvą. Tas pagimėd teip didelį sumiszipa, kad kasty-nių superintendentas priwerstas buwo su wisu uždaryti kastynes ir paleisti dirbanczius darbinjku-s.

Pereitą sanwaite Suwien-ytose Wieszpatystės buwo isz wi-so 223 nusibankrutiniam, pėrito gi meto tą pėczį sanwaite buwo jų 280. Duno agentura pranesza apie znaimų pasigerinimą darbo ir prekybos san ygu, sako jį, kad ne wieną sanwaite ne atėjo į jos biura tiek telegramų apie pasigerinimą ant darbo lauko, kaip ką tikt pė-rejusia Wienaitinės prieszastys tab-danczius darbus dabar yra tai di-dysis kalnakasių sztraikas; dau-gelis dirbtuwų nedaugina prie-ranczių darbo tikt todėl, kad truksta dabar anglij.

COLUMBUS, OH. Kalnakasių organizacijos nusprendė ant 30 d. Rugpjucio susiwažiawoti į St. Louis Mo. ant konferencijos. Czia liks nutarta apie tolesnį sztraiką ir kow su anglij kastynių sawin-kiams. Iki tam laikui wiskas pasi-lika po senowel. Sztraikas da-bar stowi wis po senowel: wieni darbinjai pristoją prie sztraiko, kiti gi grįžta prie darbo. Jeigu isz pats pradžių darbinjai butų laikęsi wienybės, nėra abejonės, kad butų jau sztraiką laimėję; teipgi dar wis nežinia, kuom czia wiskas pasibaigs: ar darbinjų aukos nueis jiems ant gero, ar ant niekų.

New Yorko, "Handelszeitung" pranesza apie kilimą prekių ant wisokių iszdirbimų ir apie geresnės darbo iszlygų wisokiuose Ameri-kos krasztuose. Prekės wisokių audinių pakilo ir kyla dar wis labyn. Daugiaus randa prekių medwlnės, wilnoniai ir szilkiniai audimai. Gerinasi salnygos ir dirbtuwės metalinių iszdirbimų. Jeigu czia nepasigerino iki sziol dar labiaus, tai todėl, kad ant darbo tose dirbtuwės atsiliepa ilgai besitraukianti angleskų isztraikai; prekės geležies ir plie-no jau dabar pakilo.

Chicagoj, namuose Rockery, atsiuwo susiwažiawimas sawi-njkių anglij kastynių Indianai ir Illinois sztetų. Perkatrinė-jamas buwo klausymas apie pa-kėlimą užmokescio darbinjkiams. Wisi sutiko, kad to padaryti ne-galima, kadangi kastynių sawi-njka turi jau nuo seniaus pada-rytus kontraktus ant anglij pre-kių iki 1 Gegužio ateinuanczių metų. Prekės tos yra tokios, kad prie jų kastynių sawinjai ne gal padidinti darbinjų užmo-kesni.

DETROIT, MICH. Darbinjai Smitho czewerykių dirbtuwės nu-sprendė pakelti sztraiką: jie rei-kalauja pakėlimo už darbą už-mokescio. Ima sztraikė dalywumą 700 darbinjku.

CHAPACHET, N. J. Sudegė czia dirbtuwė wiloninių iszdirbi-mų White & Sons, per ką 300 darbinjku neteku darbo. Blėd

ugnies padaryta skaito ant 300 000 dol.

Mieste Leipcege, Sakų žemėj, pakėlė sztraiką murinikai. Sztraikieriai iszrinko komitetą ant prikabinėjimo dirbanczių darbi-njų pristoti prie sztraiko. Poli-cija wienok komiteto sunarius su-aresztawo. Taigi mat ne tikt A-merikoj waldžios užstoja, už kapi-talistus. Tas pats yra ir Europoj.

CLEVELAND, OH. Žwejai dir-banti dėl "Crangle & Co". paliu-wė dirbė. Kompanija apgarsino, kad, jeigu jie nesusigrįž prie darbo, ji parsikweis jų wieton kitus.

New York. 1500 kriauczių, prigulinczių prie "Progressive Tailors Union" pakėlė sztraiką. Jie reikalauja pakėlimo ant 25% už-mokescio už darbą.

TOWSEND, WASH. Darbin-ka dirbant prie sudrutinimo Pu-get Szundo, paliu-wė dirbė; darbin-ka reikalauja padinimo užmo-keenio už darbą.

ANGELS CURE, CAL. Uži-degė czia wiena isz turtingasių aukso kastynių, "Utica". Darbai kastyne per tai turėjo pasiliau-ti.

BROCKTON, MASS. Czewery-kių dirbtuwė Geo. Snow likosi už-daryta todėl, kad darbinjai ne-sutiko dirbti už numazintą ant 50 centų ant dienos užmokescni.

McKEESPORT, PA. "National Tube Works Co". apgarsino, kad wisose dalyse dirbtuwės liekasi padidintas darbinjų užmokescnis.

ISZ Lietuwiszku dirwu

Westvilles, Ill. Lietu-wiszka bažnyčia.

Mes, apsigyweg Westvilly lietuwiai, nutarėme pasistatyti sau bažnyčią. Darbai jau pradėti ir bus pabaigti 1 d. Rugpjū. Už pastatymą reikėjo kontraktoriui užmokėti iki Rugpjucio 1100 dol., mes gi turėjome tikt 400 dol.; rods buwo suklektojta ir daugiaus, bet isz jų pinigų už-mokėjome kunigui algą, nes kaip kiekwienas namu, ir kunigas ne walgė negali buti. Pas mus dabar sztraikai ir bedarbės lai-ka, taigi ne galima buwo tikėti suklektojti nepretenkanzius ant užmokėjimo kontraktoriui pin-gius, bet kad jie turėjo but už-mokėti, todėl parapija pasisko-lino nuo turtingesnių parapijo-nų: Wincentas Skinderis, Alek-sandra Dangelas, Jonas Szlezas, Juozapas Szlezas, Stanislawas Kliuknas, Juozapas Nowardaus-kas, Petras Bukolskis paskolino po 100 dol. ir tokiu budu reikalingi ant užmokėjimo kontrak-toriui 1100 dol. susirinko. Liku-sius pinigų reiks užmokėti ant Kalėdų, bet turime wilią, kad iki tam laikui sztraikai pasibaigs ir su darbu bus lengwias, taigi leng-wias bus suklektojti reikalin-gus ant užmokėjimo už pastaty-tas bažnyčios likusius pinigų. Tokiu budu mes turėsime sawo loeną bažnytelę be skolų.

KOMITETAS.

Lietuwiszkas ateliwys.

Neseni isz Lietuvos atkako į Baltimore Jonas Janutis, isz Kau-dono gub. Sziaulų pawiecio, Ne-tiniszkių kaimo. Nelaimingas at-kako czia be pinigų, iszsedėjo 14 dienų garlaivio kompanijos hote-lij ir kad neturėjo kuom už tai užmokėti, neturėjo nė gininių antraszo, todėl Amerikos wal-džios rengėsi jį atgal gražinti, bet apie tokį sunkų padėjimą dažino-jė tuli Baltimore lietuwiai, isz hotelio jį iszpirko; atėmė jį isz ten Miknewyczius ir Wenskaitis. Jonas Janutis atsiszaukia prie sa-wo szwogerio, Petro Kriviuko, kuris seniaus gywenop nr. 551 Canal st. Chicagoj ir praszo atsiliepti ant szito antraszo.

J. Janutis,

228 W. Pratt st., Baltimore, Md.

Sunus apwogė tėwą.

Baltimorej, lietuwis Lipaniti sumusė sawo wienturį sunų už tai, kad per wėlai namon pargi-žo. Sunelis tėwams už muszina nedailiai užmokėjo: pawogė jis jų užozdytus pinigų ir iszrūmė ne-žinia kur. Paslawė tėwų sunkiai užozdytus septynis szimtus do-larių.

Wilmington, Del.

Darbai eina czia widutiniszkai; wisai mažai žmonių yra be darbo. Lietuwij daugiaus dir-ba geležiniuose fabrikuose, dalis gi skurį iszdirbincziuose; uždarbis wienok czia mažas, o darbas sun-klus. Kriauczių lietuwių yra trys; tie gerai uždirba. Isz wiso czia lietuwių yra apie 150, bet tarp jų apsiwedusių yra wos keli. Biz-nierij yra tikt du groceriniai lie-tuwiai; kiti wisi žydai. Buwo czia užsidejusi szwento Petro lie-tuwiszka draugystė, bet isznyko; wisus sawo pinigų mirdama pa-wedė ant Philadelphiaus lietuwisz-kos bažnyčios.

Wuosis.

Mainose suzeistas.

"Saulė" pranesza, kad Gilber-tone, Pa., mainose likosi sunkiai suzeistas lietuwis, Petras Žubris. Nupuolė anglij szmotai nulažė žmogui koją. Nugabeno jį į li-gonbutį, bet nežinia, ar galima bus nulažtą koją sugydyti, ar gal reiks ją su wisu nupjauti.

Isz Waterburio, Conn.

"Rytas" pranesza, buk Water-burij namų sawinjai nenori lie-tuwiams parsamdyti gyvenimį sawo namuose. Teisinai jie tuom, kad buk lietuwiai nemokę randos ir pasigėrę rėkauja, kaip liuki-niai žmonės. "Rytas" sako, kad lietuwių grituoklystės igrišo jau wisiems kittauziciams.

Kiekwienas teip sako:

CASCARETS CANDY CATHARTIC yra tai stebėtiniausios gwydosio zio amžiaus iszgy-dimow, turi garbi amoką, gydo lagasni ir žvėri intusus, kopynė pilvą ir czystija wias stelsmą, praszalina perzalinę gydo galwos skaudimą, druzų ir užkietėjimą widurių. Pirk druzus C. C. anglijai, 10, 25, 50 cen-tų. Randasi wisose aptiekose ir iszgydyma gwa-zantose.

Vardan teisybės.

Patilpo "Vienybėje" No.33 isz Plymoutho, Pa. koresponden-cja, po kūrta pasirasz Juozas Pauksztys, Stasys Bagdonas, Si-mas K. Alyta. Tie tautieciai ma-nę apwagina link parapijos ka-d ant \$1999.00; wis dar miela-szirdingiesni žmonės už anuos ke-mokėjome kunigui algą, nes kaip kiekwienas namu, ir kunigas ne walgė negali buti. Pas mus dabar sztraikai ir bedarbės lai-ka, taigi ne galima buwo tikėti suklektojti nepretenkanzius ant užmokėjimo kontraktoriui pin-gius, bet kad jie turėjo but už-mokėti, todėl parapija pasisko-lino nuo turtingesnių parapijo-nų: Wincentas Skinderis, Alek-sandra Dangelas, Jonas Szlezas, Juozapas Szlezas, Stanislawas Kliuknas, Juozapas Nowardaus-kas, Petras Bukolskis paskolino po 100 dol. ir tokiu budu reikalingi ant užmokėjimo kontrak-toriui 1100 dol. susirinko. Liku-sius pinigų reiks užmokėti ant Kalėdų, bet turime wilią, kad iki tam laikui sztraikai pasibaigs ir su darbu bus lengwias, taigi leng-wias bus suklektojti reikalin-gus ant užmokėjimo už pastaty-tas bažnyčios likusius pinigų. Tokiu budu mes turėsime sawo loeną bažnytelę be skolų.

Mano atsiliepinimas patilpo No. 32 "Lietuvos", už kurį teip už-psyko ant manęs prieszininkai baž-nyčios, jog patalpinio į "Wie-nybė" wiskas rokundas, nors ne tei-šingas, bet perdirbtas ant sawo kurpalio. Kaip "Lietuvoje" No. 32 rasziau, jog keturi walmama-niai labai lengwai apsejo su ro-kundomis, nepripažindami nė \$3000,00 paskolintų, nė \$2000 atiduoty į banką, o dabar "Wie-nybėje", No. 33, isz pradzių pa-minėtos ypotos pripažista \$3000 prie įplaukimų, wienok ne kaip skolą, bet kaip kokią dowang. Sziai kokią rokundą jie paduo-da "Vienybėje": 1889 m. įplau-kė \$1265,30, o 1890 \$1940,84, bet kadangi paskolintus \$3000,00 d. 6 Rugpjucio priskaitė ne kai-po skolą, bet kaip dowang, tai pasidarė \$7940,84. Per tą wirs-minėtą laiką susirinko isz 1926,04. Izeleidimų gi 1889 m. buwo \$1004,65; 1890 m.—\$434,29. Wiso per tuos du metu jie paduoda \$9438,94; taigi neda-teklias buwo \$232,90. Tame laike, pagal jų moksliszką ro-kundą, man parapija buwo kal-ta \$232,90; jau \$3000,00 skolos turėjo isznykti.

Bet dabar pažiūrėkime, kaip yra keigose ir pamatysime, kur teisybė: Paslapis 8 rokundy knigos teip rodo: 1890 m. paskolinta pi-nigų nuo 5 Rugpjucio ant tri-

jų metų po 6% — \$3000,00, o ant puslapio 124 jų gi metų ro-do: nuo 5 Rugpjucio už \$3000,00 užmokėta procentų už 8 mė-nesius isz kalno \$47, taigi įplau-kė parapijos kas ne \$3000, bet tik 2953, nes bankas isz kalno pasilikio už tris mėnesius \$47 procentų. Kaip wirszui matėme, kad parapija turėjo \$232,90 skolas, tai kam gi wėl knigose 1891 m. Kowo meč. ant 127 pus-lapio procentai užraszyti už \$3000 — \$47,50? Taigi tada para-pija pripažino tuos \$3000, kai-po skolą, teip ir toliaus mokėjo procentus, kas trys mėnesiai isz wirszaus. 1892 m., Wasario mėne-sy, kada reikėjo wėl mokėti už \$3000 procentus, asz, norėdamas palengwinti parapijai, uždėjo \$1000 už parapiją, kurie ir bu-wo įneszti į banką, kaip rodo knigos ant puslapio 132, nes ta-da tapo užmokėti procentai jau tikt už \$2000 — \$31,10; trosė gi metuose, Gegužės mėnesy, parapijos tapo iszmokėta \$1000, kaip kniga rodo, pusl. 133, procentai gi užmokėti jau tikt už \$100,00 — \$15,50 ir teip pa-rapija mokėjo iki 1894 m. mėn. Gruodžio, kuriame atidawė pa-skutinį \$1000. Nuo to laiko pa-rapija procentų nemokėjo. Kas-link to \$1000, kurį asz uždėjo už parapiją, iki sziol jis nėra man sugražintas.

Kaslink \$1000, kuris buk 1895 m. tapo iszmokėtas Wyoming National Bankui isz parapijos pinigų, yra tai neteisybė, nes tas tukstautis, kaip nepriklausantis Plymoutho parapijai ir iszmo-kėtas nebuwo isz parapijos kas-os, nes tai yra priwatizskas reikalas Selwestro Paukszezio, apie kurį mes rapytiesi nepriwa-lome.

Kaip jau raszau No.32 "Lietu-vo", jog knigose rokundas wedė sekretoriai, o apart to, kas mėnuo buwo daromos rokundos paczio komiteto ir ant mitingų parapijos garsintos, taigi pa-wogti jokiū budu negalėjau, jeig-s ir pawogė kas, tai tur but tie patys, kurie wedė knigose rokundas, o dab ir ant manęs užsiplūdinėja.

"Vienybėje" No.32 užmeta, buk Simas Pauksztys nebuwo aprinktas ant peržiūrėtojo kni-gų; asz ant to mitingo nebu-wau, tik tą paduožu, ką matau parasytą protokolų knigoje, kur ant 47,48 puslapių teip skaitome:..... Paskui parapi-ja nutarė ir iszrinko dėl per-kratimo parapijos knigų, tai yra perrokuoti parapijos knigas nuo užsidejimo parapijos, kiek per tą laiką įplaukė ir kiek yra isz-leista. Tapė paskirti isz parapijos szie wyrai: Juozas Pauksztys, Stasys Bagdonas ir Simas Pauksztys, ant kurių wisi pristoj-o ir kad butų iszduota rokunda ant metinio mitingo, kuris atsilai-ko Sausio mėnesy. Tame laike buwo protokolų sekretoriumi Kazys Brazys, kuris, kaip žnogs blaiwus, jokių melagyszių į protokolą įra-zyti negalėjo.

Kaslink rok

ISZ WISUR.

Wienioje frizerij, Londone, atsitiko siltokiai baisūs atsitikimai. Atėjo čia Fanny Samuelson, moteris wienio iš turtinčiausių žemės savininkų New Yorko sūte, ištrinkti galvą. Frizeris taptiko su kerosinu wandeniu; darbas buvo jau atliktas, tik likosi išgręžti nuo to wandenio kasa, idant jos greičiau išdžiūtų. Tuom tarpu nuo ugnies pečiukyje wanduo plaukuose išėjo tep, kad ant syk atsitiko smarki eksplozija ir Samuelsonienės galva užsidegė. Frizeris ant degančios mėsos wiską, ką tik sugriežė paduszkas, užklodamas paklodę; deganti gi moteriszkė nuo skaudėjimų apmirė. Ant pagelbos subėgo ir frizerio pagalbininkai, ant galo visiems pasisekė degančią užgesinti, bet ji tep apdegė, kad į porą dienų pasimirė, mirdami gi pagimdė ne gyvą kudykį.

Mieste Nimes, Prancūzijoje, du ežionai įsimylėjo į wieną merginą, bet kad abudu ant syk gauti negalėjo, ant nusudėjimo merginos, nusprendė stoti į kruwiną kova, o pergalėtojai teks mergina. Stoję su peiliais wienas prieš kitą, mergina gi sėdo kaip su dūda, kuriai palikta nuspresti, jeigu kova ne pasibaigtų myria wieno iš kovojančių. Priešiniškai sėdėjo wienas ant kito su peiliais ir į pusę walandos wienas kutojo jau ant žemės ne gywas, kitas gi buvo dar gywas, bet tep baisiai supjautas, kad ji reikėjo tuojuo gabenti į ligonbutį. Gydymo nepasitiki, ne sūgt išgydyti. Tokiu budu mergina ne teko nė wieno jauniuko. Gal but, kad ji to ir norėjo.

Korejonis, Li-Tai-Kei, parasė knygą: „Atėitis Azijos“, kurioje stovi, kad į penkis metus, tarp Maskolijos ir Japonijos užgims karė, maskolizka laiwyne liks japoniečių iznaikinta, jie įsiverž ant kietžemio, užims Koreją ir izs čia pereis į Siberiją; japonizka laiwyne izsgrauts Siberijos portą Wladivostoką. Nusiminusi Maskoliją padarys sandarą, pagal kurią, wisi žemės plotai į rytus nuo upės Amuro pateks Japonijai. Įsim tą metų wėliaus, užgims wėl karė Japonijos su Činais; čia japoniečiams teipogi pasiseks; jie pastos waldytojais wiso rytinės Azijos.

Iz Uraliaus apskriečio, rytinėj Maskolijoje, raszo, kad čia stepų gaisrai neispauskytai daug blėdies pridirbo. Per izs tįs Sėjos mėnesį lytaus ne buvo, žolė izs džiūw. Gywentojai rengėsi sienauti, tik sčiai užėjo gaisras, kuris wisią sieną izsnaikino, ne tik izsumetini, bet ir sukrautą nuo kitų metų. Ugnis siautė per 8 dienas, izsdegino plotą 35 wiorstų placiai ir per 100 wiorstų ilgą. Ugnyje prauzw ir daugybė besiganančių galwjų. Ar prauzw ir kiek žmonių, dar nežinia.

Ties Buzen, Tiroliaus provincijoje, Pietinėj Austrijoje, izs izsoko izs rėlių greitis geležinkelio traukis, tep wadinamas žibinis, bėgantis izs Berlyno į Ryumą ir izs dalies susidaužė. Maszinistas traukio ir pečkuryz liko ant wietos užmūszti; 14 gi pasażierų liko sunkiai apkultų. Sužeistuz nugabeno į Buzen. Nelaimė atsitiko per tai, kad ant kelio nupolė wandens nuplėsztas nuo kalno uolos szmotas, kurisai ir izsmetė traukį izs szėnių.

Iki szioz wisi anglizską karšzką laiwyne laikė už twiezią, isz jos surėdymuz už geriausius. Wienok dabar izs čia pradeda eiti niekyn. Nuo karizsko laiwo „Royal Sovereign“, kaip pranešza, ant syk pabėgo 50 žmonių; laiwo gi apacia prikimsta suarezuotų juriukų. Pabėgę juriukai skundžiasi ant žwėriszkumo augstesnių oficerių.

I pirmos kliasos wagoną geležinkelio traukio, mieste Konstanz, Badenijoje, Wokietijoje, isėdo dwi moteriszkės. Kada traukis

įbėgo į tunelį, wien izs moterų iszstraukė skepetaitę, apliejo ją su chloroformu ir užmetė druge waziuoncziai ant galwos; ta tuoj us nuo chloroformo įpuolė į miegą, tasyk užpuolikė iszstrautė jos kizėnį ir ant kitos staciijos izs izlipo. Ji likosi wienok ant staciijos Immerdingen suarezuotai. Ji pasirodė gywentoją Texaso, Amerikoj.

Mieste Pilzne, Czechijoje, atsitiko kruwinos muszynės czechų su žydais. Priežastį padawė žydus Hartman, kuri-ai užpuolė ant wieno czechio studento; policija užstojo už žydą. Czechai puolė ant policijai, juos sumuszė, paskui nutraukė prie žydų snago gos, mokslainių, izsdaužė čia wisiuz langus; tą patį padarė su langais žydų namų ir pardawinių. Ant apstabydymo muszynių reikėjo patraukti kariuonę, kadangi policijos pajėgs pasirodė per mažos.

Ant Maltos atkako dabar italizskas laiwas „Tiduan“, ant kurio, ant Widuržeminių jurių, užpuolė 15 piratų(jurių plėszkų), iszweržė ant laiwo, ji izsplezė, paėmė rasztus, instrumentus; sztejermonę, kapitoną ir wieną juriuką su sawim nusiwedė, kitus gi paliko suraisziotus ant laiwo. Suraisziotus juriukus izsliuosawo pro szalį plaukiantis lawas, kuriai suteikė instrumentus ir walgio produktų ant prisigriebimo ant Maltos.

Austrijoje wiso tabako, eigarų ir popierosų dirbtuwės yra rando sawaszčia. Nesenai randas pargabeno į Kriokawos popierosų dirbtuwę naują masziną, kuri izsdirba po 100000 popierosų ant dienos. Darbinjks nusigando, kad pertai nenustotų darbo, ir sumislyjo naują masziną sudaužyti. Pakėlė jos maiztą, izsdaužė dirbtuwės langus, bet prie maszinos ne galėjo prisigiebt.

Iz Berlyno raszo, kad fabrikų inspektorius, Kirsch, už ką ten susibares su sawo paczia, tep supyko, kad nusprendė izs nusuzti wisi sawo szemyną ir pats sawę. Iszstraukė revolwerį ir pradėjo szaudyti; sunkiai sužeidė sawo moterį; paleisti szuwiai į dukterį ir į swainį, ant laimės, ne pataikė; pasakutinių gi szuwį Kirsch paleido sau į kaktą ir atliko ant wietos Azijos.

Dėl ilgai besitraukiančių lytų, upėj Reine, Wokietijoje, pakilo wandens ir čia laukia teipogi twandys. Pirmiauz izsnaikintoj didelių twanų Slezijoje, upės Queis ir Boker wėl užtwino. Miestas Laibach likosi wandens apsemtas. Nauji twanai izsnaikino darbus, koki buvo padaryti ant pataisymo to, ką buvo izsnaikinę pirmutiniai čia buw twanai.

Mieste Koesline, Pomeranijoje, Prusuose, ant uolyos susimuszė už ką ten ciwilistai (ne karėwiai) su karėwiais. Karėwiai paszaukė patrolę. Ant uolyių susirinko daugybė žmonių, ant kurių tuojuos užpuolė patrolės karėwiai ir pradėjo su durtuwais baidyti. Prie to labai daug ne karėwii liko sunkiai sužeisti.

Sziaurinėj Maskolijoje, Wologdos gub. neispauskyti karz čiaz. Reaumuro termometras rodo po 40° szilumos. Lytaus ne buvo jau nuo seniai. Kadnikowo pawietij užsidegė dideli durpų plotai; ugnis prisiartino jau prie geležinkelio linijos, nutiestos per tas durpyneczias.

Didesnę dalį Prusų provincijos Slezijos, kurią nesenai izsnaikino dideli twanai, wėl atlan- kė smarkios audros; perkunas užmūszė daugybę žmonių. Tep twanų nuwargintų gywentojų atsirado ligos; ypacz sziltinės pradėjo čia smarkiai siausti.

Ant geležinkelio linijos ties Freilassing, Bawarijoje, susimuszė du į priezingus puses bėganti geležinkelio traukiai. Prie to garsus Windobonas knygų izleistoja, Reyl ir jo moteris, liko ant wietos užmūszti, sunkiai sužeistų pasirodė 6 ypatos; leugwiaus sužeistų buwo daug.

Neispauskyti smarkios audros siautė tulose wietose pietinės Austrijos; ypacz gi smarkios buwo Tirolioje, Alpu kalnuose. Kaima Schoks, susidedantį izs 40 ukių, audra su wisi izsnaikino tep, kad čia neiszliko nė wiena trioba.

Ant geležinkelio, netoli miesto Wiatkos, Rytinėj Maskolijoje, izs izsoko izs rėlių wežantis darbinjks geležinkelio traukis, prie to 12 wagonų likosi sudaužytų ir 12 darbinjks sunkiai apkultų, tep kurių 3 mirtinai apkulti.

Mieste Cherbourg, Prancūzijoje, amerikonzskai juriukai nuo karizsko laiwo „Alliance“ pakėlė muszynes, už ką likosi prancuizisks policijos suarezuoti. Paskui juos wienok atidawė to laiwo oficeriams.

Iz Maskwos raszo, kad čia soduose akacijos ir kasztanai szj metą antru kartą pradėjo žydėti. Toki atsitikimai buwa, jeigu po ilgai besitraukianczų sausmeczių, paskui palyja.

Wengrijos sostapilė, Pėszte, pakėlė sztraiką murinjkai; sztraikima dalywumą dabar jau 20 000 žmonių; toliaus jis dar labiaus turės izsziplatinti.

Laikie artillerijos manewrų, ant lauko, netoli miesto Nisz, Serbijoj, explodawo bomba. Szukės jos užmūszė 6 artilleristų, 4 gi sunkiai sužeidė.

Charkowo gub. pietinėj, Maskolijoje, izsdegė miestelis Lopan. Ugnis izsnaikino su wierzum 60 gywenamų namų; sudėgė čia ir mažas waikelis.

Mieste Marsilijoje, Pietinėj Prancūzijoje, wienuose namuose atsitiko smarki gazo eksplozija; prie to septyni žmonės liko sunkiai sužeisti.

Ziebingene, Frankfurto apskritij, įgriwo kastynių ola; prie ko 4 darbinjka liko užmūszti, sužeistų pasirodė daug.

Wokietijoje, netoli Aueberg, izsdegė kaimas Freiholz. Ugnyje prauzw ir 4 waikai.

Didelis gaisras izsnaikino wisią miesto Atenų, Grekijos sostapilės, dalį.

Naujausi iszradimai. Begimai naujo powandeninio laiwo.

Warstotuose „Columbia Iron Company“ atsibuvo izsbandymas ir bėgimai naujo, izsrazto Holland, pawandeninio tarpedinio laiwo, izsradėjo praminto „Plunger“. Laiwas tas turi cigaro pawidala. Maszinos dėl warymo yra lygiai gariuės, kaip ir elektrizkos. Benieriant po wandeniu duminis kaminas užsidaro. Į minu- tą laiwo gal tas naujas laiwas, turintis 80 pėdų ilgio, panerti po wandeniu; ant panėrimo yra gorizontaizskai pritaisytas szriubas su sparnais, panėręs gal jis plauktų toliaus po wandeniu. Plaukiant ant wierzsaus, waro ji garo pajiega, panėrus po wandeniu, elektrika. Ant to laiwo yra dwi metųimui tarpedų kanuolės, kurios gal izsmesti tarpedą, nors laiwas butų ir ant 50 pėdų po wandeniu. Elektrizski akumuliatoriai ant warymo laiwo po wandeniu duoda 70 arklų pajiega per szesias walandas, ko užtenka ant perplaukimo ploto 60 mylių. Po wan deau plaukia jis widuatinizskai po 8 mylias į walandą; galima greitumą suskubinti iki 15 mylių, bet tasyk akumuliatoriai negal tep ilgai tarnauti. Bandawonės atsibuvo su pacakme, wiskas atsibuvo pagal izsradėjo izskaitymą. Laikie karės, powandeniniai laiwas turi labai didelę wertę, kadangi jis nematomas gal po wandeniu priplaukti ir su torpedomis izsnaikinti prie eszų laiwas.

New York. Darė čia bandawones su nauju prietaisa sztriktarių warymų. Pajiega waranti sztriktarių yra čia autirizintinas oras. Prie bandawonių pasirodė, kad pusinaudojant izs naujos prietaisos, sztriktarių wagonai bėga dar greičiaus, negu pasi- nauudojant izs garo, o kasztuoja mažiaus kaip pusę to, ką kasztuoja garas arba elektrika.

GEOGRAFIJA

ARBA

MOKSLAS APIE ŽEME.

I DALIS.

Pagal prof. Archibaldą Geikie ir kitus.

(Tąsa).

Taigi mat matote, kad ant augančių augmenų atsiliepa daugelis visokių aplinkybių; augmenys stengiasi prisitaikyti prie visokių aplinkybių, jeigu kokios veislės ne gal kur prisitaikyti, ten jos su visu ne anga. Augmenys didelių pėskynių ir stepų, kur mažai yra drėgnumo, giliai nuleidžia į žemę šaknis, kurios izs giliai traukia wandenį ir yra kaipi rezervuarai, kuriuose renkasi wandens tep daug, kad net žmogaus troszkulį nuramina.

Apart geografizsko padėjimo kokio nors krasztu, ant augmenų atsiliepa klimatas. Krasztuose su kontinentaizsku klimatu auga toki augmenys, kurie ant visizsko nukokimo reikalauja daug szilumos, bet jie nesibaugina didelių szalczių žiemos laike. Krasztuose kur yra juriinis klimatas, auga toki augmenys, koki nepakenczia szalczio, bet ant nukokimo nereikalauja didelių karsczzių. Todėl tai antai pietinėj Anglijoje ant lauko auga mirtų medžiai, o yvnuogės ne gal nukokti; Vengrijoj gi, nors buwa szaltos žiemos, o karsztos wasaros, yra daug yvnyczzių.

Pati žemė koki nors krasztu teipogi atsiliepa ant augmenų: klampynėse auga alksniai, pėskynuose puszi; ant žemės, kurioje yra druska, auga wėl kitokios augmenų veislės.

Ant žvėrių patsai klimatas ir pati žemė neturi jau tep didelės įtekmes, kaip ant augmenų; atsiliepa tas ant jų ant tiek, kad gyvuliai minta augmenimis. Tep gyvulių wienok yra teipogi daugelis tokių, kurie ne kiekvienoj wietoj gal gyventi, paweikslan, poliarizska arba baltoji meszka gal gyventi tik szaltuose, poliarizskuose, taigi prie polių, žemės krasztuose; beždziunos nepakenczia szalczio, kupranugaris drėgnumo, slonius gi sausumo ir t. t. Tuli žvėrys ant žiemos užmiega, kiti wėl izsiskrausto į sziltinius krasztus ir tik atszilus wėl sugrįžta, kaip antai garniai, kregždės ir t. t. Kiti wėl gyvuliai gal gyventi tik ant atsakanczių žemės, paweikslan tuli kietžeminių sliekai dirbanti izs kalkių sau dėžes, gal gyventi tik tokiose wietose, kur yra kalkės.

Temydami wienok ypabybes visokių krasztų, persitikiriname, kad ne wien nuo klimato ir žemės veislės paeina augimas visokių augmenų ir gyvenimas gyvulių tame kraszte, kadangi tasyk krasztai turintini wienoki klimatą ir žemę, turėtu turėti tuos paczius augmenis ir žvėris; tuom tarpu ne tep yra. Tankiai koks nors krasztas, pagal sawo klimatą ir žemės veislę wisi tinka augimui parinktų augmenų ir gyvenimui gyvulių, bet jie čia negalėjo prisigiebt, kadangi tep to krasztu ir kaimynizskų buvo koki nors plotai, kurie atkakima čia stabdė, kaip antai augstai kalnai, arba dideli jurių plotai.

Todėl tai, apart kitko, ant flosų (augmenų) ir faunos (gyvų sutvėrimų) atsiliepė padalinimas kietžemių ir jurių, teipogi ir augstai kalnai. Krasztas susijungę kietžemiais, arba toki, kurie nesenai atsiskyrė, taigi tasyk, kada ant jų buwo jau dabar augančių augmenų ir gyvenanczių gyvulių veislės, turi, prie tų paczių sanlygų, tą paczią florą ir fauną, žinoma, jeigu tasai tų krasztų susijungimas ne stabdė augmenų ir žvėrių persigriebimą izs wieno į kitą krasztą. Tie wėl krasztai, kurie niekada ne buvo susijungę, arba toki, kurie jau labai seniai atsiskyrė, kada ant žemės augo kitoki augmens ir gyveno kitoki žvėrys negu sziaidien, turi florą ir fauną nė wienoki, nors klimatas ir žemė butų wienokia. Sunkiausiai persigriebti per jurių plotus arba per augstus kalnus žindantiems žvėriems, kadangi jie ne gal perplaukti didelių jurių plotų, nė perlekti per augstus kalnus. Todėl tai ant pradinių salų, taigi pasidariusių sivistoviai ant jurių, labai mažai yra žindanczių veislių žvėrių; atranda ant tokių salų daratmainas labai seniai ant žemės gyvenanczių žvėrių, koki izs kitų krasztų jau suvisu izsnyko; ir tie turės neužligo izsnykti atwezės ten žmonėms ir priveisus kitų krasztų žvėrių. Žingeidžiausia yra fauna Australijos. Čia yra tokios žvėrių veislės, kokių niekur daugiaus nėra. Kanguru, kazuari, taigi paukscziai turinti, wieton plunksnų, plaukus; žvėrys dedanti kiauszi- nius. Australijoje, ant Naujos Zelandijos, ant salos Svento Mauricijo ir ant Madagaskaro liki pereinamo žmogaus gyveno didžiausi paukscziai ne galinti lakioti, kaip antai: drontai, moa, epiornis. Pauksczius wienok tuos gywentojai izsnaikino, kadangi jie neturėjo nekokio atsiginimo ginklų, o negalėdami lakioti, ne galėjo nuo užpuolikų pabėgti. Toks jau likimas bus ir kitų dar ant tų plotų užlikusių senovės žvėrių veislių: priveisus čia kitų krasztų žvėris, senovės veislės izsnyks dėl nedatekliaus maisto, jie neiszlaiyks kovos už buvį. Visi tie krasztai labai seniai jungėsi wieną kravą: tep Madagaskaro ir Australijos trauskėsi didelis kietžemis Lemuria pramitas, bet paskui paskendo, izszipliko kaip saulos didesni čia lavę izskilimai.

Zmonės ir jų weislės.

Žmogus žima augszciausia wietą tep gyvų musų žemės sutvėrimų. Žmogaus gyvenimo ruimas ne tep ap- rubeziotas kaip antai žvėrių: jures žmogus perplaukia ant laiwy, nuo szalto oro apsaugoja ji jo paties padirbti drabužiai, triobos ir ugnis, kurios naudą pirmiausiai gal- ję suprasti tik gywentojai vulkaninių krasztų, taigi tokių, kur yra ugnį metanti kalnai.

Wienok ir žmogus ne visur gal gyventi. Ant jurių jis ne gyvena, bet tik laike kelionių trumpą laiką izsbuwa ir tai ne visur: antai į jures ledų uždengtas negal prisigiebt; ant jurių dugno dar recziaus žmogus nusileidžia su pagel- ba pawandeninių varpų, arba tam tikrų drabužių; retai izs- kyla jis į orą ant orlaivių ir tai ne nuo seniai, kadangi or- laiviai tik pabaigoj pereinamo žmogaus likosi izsrasti. Žmo- nių gyvenimo wietą yra tik kietžemių plotai, bet dar ir tie plotai ne wisi žmonių apgyventi: toliausiai į sziaurius žmo- nes gyvena tik iki 80° sziaurinės geografizskos platumos; toliausiai į sziaurius nusidriekia sodybos eskimosų wakari- nės Grenlandijos; į pietus žmonių apgyventi krasztai ne pereina 55° pietinės platumos, kas atasko beveik Rygai, ant sziaurinio musų žemės puskamuolio; toliausiai į pietus gyvena peszeresai Ugninės žemės, pietinėj Amerikoj; tokių budu žmonių apgyventi krasztai toliausiai nuo sziaur- ių į pietus nusidriekia Amerikoj.

Žemės widiuriuose teipogi žmonės ne gyvena, dirba čia tik per tulą laiką kaipo kalnakasiai, bet jų gyvenimo wietą wisi yra ant žemės pawirsziaus; per daug gi

liai nusileisti į žemės widiurus ir kastynėse žmonės ne gali, kadangi tą stabdo dideli karscziai žemės widiuriuose esanti; apsigyvenimą žmonių ant augstų kalnų stabdo ne tik jų status krantai, bet dideli szalcžiai ir skystas oras: augszciausiai izskilusios žmonių apgyventos wietos, yra Tibetė, kur žmonės gyvena iki 5000 metrų augszciaus jurių wandenų pawirsziaus. Taigi matote, kad didesni mu- sų žemės dalis yra žmonių ne apgyventa: prie žemės polių, ant augstų kalnų wirsziųjų dar žmogus ne buvo; ant dan- gelio poliarizskų jurių salų nuolatai ten gyvenanczių žmonių nėra, atsilanko čia tik kaip kada mokslincziai ant mokslizskų tirinėjimų ir žvejai ir medziotojai. Pasi- dauginus žmonėms kituose krasztuose, kada čia pasida- rys jau ankšta, priwers gal dabartinius sziaurinių krasztų gywentojus kraustyti dar toliaus, į sziaidien neapgyven- tus tolimų sziaurinių krasztus. Mokslinczių tirinėjimai pa- rodo, kad didžiausi szalcžiai ne yra anuose tolimų sziaur- ių neapgyventuose krasztuose, bet toliaus į pietus ant sziaurinio ir toliaus į sziaurius ant pietinio musų žemės puskamuolio. Krasztai didžiausių szalczių ant sziaurinio musų žemės puskamuolio yra sziaurinėj Siberijoje, apie miestą Verchojanską, taigi krasztuose žmonių apgyven- tuose.

Tirsztumas žmonių ant ploto jų apgyvento, imant visus žmonių gyvenimo krasztus, siekia widuatinizskai 600 ant 1 ketvirtainės mylios, arba po 10 ant wieno ketvirtai- nio kyliometro; bet tas tirsztumas ne visur wienodas.

Tirsztiausiai apgyventi waisingi krasztai, kur žemė daug waisių izsduoda, kaip antai: Činieczzių žemė, Indi- jos, Egiptas, Lombardija; krasztai kurij žemė yra daug mineralizskų turtų, toki kaip: Slezija, Anglija, Belgija, Saksonija. Recziausiai apgyventi poliarizski krasztai, taigi krasztai tolimų sziaurinių ir tolimų pietų, teipogi plotai tarp tropikų, izs abiejų ekwatoriaus pusių: pirmutiniai dėl didelių ten szalczių, antrieje wėl dėl stokos lytų. Geri keliai, jures, upės teipogi atsiliepa ant tirsztumo gy- wentojų kokio nors krasztu: krasztuose, kurių widiuriai už- imti augstų nevaisingų kalnų, arba tep ne waisingų plo- tų, gywentojai renkasi jurių pakrantėse, tep yra antai: Skandinavijoje, Izpanijoje, Sicilijoje, Islandijoje, Australijoje.

Nors žmogus ir gal gyventi visokiuose, žemės krasztuose, bet geografizsko padėjimo kokio nors krasztu sanlygos atsiliepa lygiai ant kuno, kaip ir ant dwasios jo gywentojų.

Itekme tų geografizskų sanlygų, taigi klimato, mais- to, užsiėmimo yra, turbūt, wienaitinė priežastis wienoduų ypabybių visokių ant musų žemės gyvenanczių žmonių veis- lių. Visi žmonės paeina nuo wieno tėvo, bet aplinkybės, izs waičių wienų tėvų, padirbo sziaidien ant žemės gyvenan- czias visokeropas žmonių veisles.

Odos parva žmonių visokių krasztų yra ne wienokia: ji pereina nuo szviesios, baltai raudonos, kaip musų, į juo- dą, kaip tikrų nemaiszių negrų. Ant parvos, turbūt, atsi- liepa, apart kitko, saulės spinduliai, kurie ne wienodai kaitina visokiuose musų žemės krasztuose (kiekvienas ži- nuo, kad ir musų krasztuose wasaros laike žmonių weidas nuo saulės ideges, tamsesnis negu žiema); krasztuose prie ekwatoriaus, teipogi ant augstų kalnų, saulės spinduliai turi didesnę energiją, todėl tuose krasztuose ir gyvena žmonės turinti tamsią parvą weido ir viso kuno; antai aym- marai Peru kalnuose, nors paeina nuo tų paczių sziauri- nės Amerikos raudonveidžių indijonų, bet jų odos parva beveik tep juoda, kaip ir negrų; gywentojai Alpu kalnų turi teipogi tamsesnę odos parvą negu gyvento- jai klonių. Rodo gywentojai tolimų sziaurinių, kaip ir pe- szerasai Ugninės žemės, turi tamsią odos parvą, bet čia, nors saulė žiba žemai ir jos spinduliai silpni, bet szviezia per izstisias dienas ir naktis nesikawodama, a- part to yra ten wisaada sniegas, kurisai atmuszdamas saulės spindulius, jų įtekme ant žmonių didina. Ta pati įtekme saulės spindulių poliarizskuose krasztuose atsi- liepa antai ant akių ligų: daugiausiai neregių patinka- me antai: Italijoje, Egipte, teipogi tep gywentojų sziaur-inės Siberijos. Pasirodė, kad žmonės su tamsia odos pa- ra recziaus serga sziltinėmis, kurios nesiliauja drėgnuo- se prie tropikų karsztuose krasztuose, todėl turinczius szviesią odos parvą sziltinės izsnaikino, užsilikti galėjo tik- turinti tamsią parvą. Tokiu budu per amžių amžius ir izs- sidirbo karsztuose krasztuose žmonių veislė turinti tam- sią, beveik juodą odos parvą.

Odos parva turi įtekme ir ant plankų parvos: szviesius, geltonus plankus paprastai turi žmonės turinti ir szviesią weido parvą; toki tankiausiai turi mėlynas arba palszas akis; turinti tamsų weidą, turi juodus plankus ir akis.

Žmonių ugis teipogi ne wienodas, bet tas ne wieno- dumas paeina labiausiai nuo darbų ir maisto. Prastas, ne- maitingas valgis, darbas wierz žmogaus pajėgų stabdo au- gimą. Buszmenai Kalahuri tirų, Pietinėj Afrikoj, pesze- resai Ugninės žemės, tuji gaivalai Sudano, kuriems sun- ku jų apgyventuose krasztuose sugriebti užtektinai mais- to, gyvenanti pusbadijai, yra mažo ugio; net toj paczioj tautoj, turtingos, augstesnės luomos, turinczius užtektinai maisto ir wisko, ko jiems reikia, paprastai yra didesnio u- gio negu izsbadėję darbinjka.

Placzią kratinę turi kalnai ir augstų lygumų gyven- tojai, kaip antai tibetonyz, meksikonai, peručiųjonyz, ka- dangi skystas kalnų oras priverčia žmogų giliai kvėpuoti ir toksai darbas izsplatina kratinę.

Visokių ligos teipogi rizasi su ypabybėmis ir geo- grafizsku padėjimu kokio nors krasztu: apie akių ligą nuo smarkių saulės spindulių jau kalbėjome, apart saulės szviesos ant akių atsiliepa ir dulkės, todėl tai gyvento- jai sausų krasztų tankiausiai akimis serga negu gyventojai drėgnų. Apskritai imant, sausas klimatas yra sveikesniu už drėgną. Krasztuose ir drėgnuose krasztuose siaucia- drugiai ir sziltinės, szaltuos wėl skorbutoi. Teyvė chole- ros yra karszi, drėgni Indijų krasztai; ji izsikerojo gana placziai po musų žemės krasztus, bet į szalto klimato juos- tą ne įsigriebė, kaip ne prisigriebė ir augszciaus 5000 pėdų ir kalnus. Nežiurint ant geografizsko padėjimo, tu- rime dar pridurti, kad tulos žmonių veislės turi ir sawoy- patizskas ligas: antai negrai widiurinės Afrikos įpola į tep wadinamą miego ligą, kurią daug jų numarina; malajie- cziai ant Javos turi ypatiszką ligą amok wadinamą; yra tai kaipi padukimas; įpuolę į ligą bėga per kalnus ir miestus su peiliu rankoje ir duria kiekvieną patiktą žmo- gų, nors tai butų jo tėvas ar motina; liga ta wienok wėl pereina ir sirgęs ja wisi nežino, ką laike ligos darė, ką supjautė. Nė miego liga, nė amok ten gyvenanczių kito- kių žmonių rasų nekankina, kiti į tas ligas ne įpola. Kodėl teipyra, tas dar neisztirta, turbūt ant to, atsilie- pia izlygos gyvenimo tų tautizskų gaivalų.

(Toliaus bus)

"SWEAR TO NOTHING."

(From the French.)
O, mother, no; it is useless; let us speak no more about it."
My mother stretched her plump small hands toward the fire, her fingers lavishly ornamented with rings, as the coquetry of ladies in the '60's.
"James," said she, with her most dignified countenance, "you are as stubborn as your father. He, too, objected to marriage. He belonged to a club—the poor man—to the 'Bachelors' club,' and had seriously sworn to remain faithful to his principles. But you, too, you will come to it."

"But, then, in my father's day, young girls were brought up more simply; they aspired no higher than to play the piano prettily, write correctly, and make a graceful courtesy. Then, on leaving school, young girls came into their families with enough instruction to understand the verses of a romance and follow a conversation, not enough to humiliate their parents and offend their husbands. They were then really 'home angels.'"

"You exhaust my patience and I can't bear such prejudices. 'Home angels,' indeed. As if one must be a fool or a nonentity to be domestic. A bright woman never could be satisfied with the role you assign for her. If you had not wasted your time at the college, you would not be so afraid of comparison!"

"You are too severe."
"Do you pretend that Latin and Greek are incompatible with modesty, sweetness and domestic qualities in a woman?"

"I declare it with enthusiasm."
"Very well, then; we will speak no more of marriage. You will accompany me at the Desjardins, for you will meet the twin sisters and you may judge for yourself, since my experience is not worth your own."

Poor little mother! I knew she and her old friend, Mme. Desjardins, had together plotted against my bachelorhood and a girl with the degree of bachelor was enough to frighten me into it more securely than ever. When we arrived at Mme. Desjardins she greeted me as "little James." This exclamation rather upset me.

I expected her to ask me if I had brought my marbles along, but instead of that she presented me to her daughters. The twin sisters resembled each other only in their dress. Mlle. Martha was a very beautiful brunette—a Greek goddess with pure, straight features. Mlle. Rose was less imposing, a sweet, pretty blonde. I was sure that in spite of her 19 years she still played with dolls. She certainly was not the "learned young woman" my mother had proposed I should court. It must be the other one. There was dancing, and I offered my arm to Mlle. Rose. After

SPEAK TO ME.

a waltz we chatted. She was witty and a little sharp, this meek looking little blonde. I started a conversation on commonplace subjects and in a short space of time I had judged my companion to be a most charming little woman, and it was with much reluctance I left her side.

Blue eyes, blue gauze, smiling lips and a cloud of golden hair were all mingled in my sleep that night. Why not the stately, statuesque, dark beauty my mother would so gladly welcome as a daughter?

In another week I must again accompany my mother to the weekly reception at Mme. Desjardins and then they would come to my mother's Fridays. Thus twice a week.

I saw her and naturally fell in love deeper and deeper. Dear little Rose, thought I, true "home angel." What a wife she will be to make home bright and happy—for some one. A strange fear came over me and I recalled many instances where Rose had appeared anxious to avoid me, perhaps out of consideration for her sister, or perhaps to save me from a great disappointment.

Under the torture of this sudden suspicion I flew to my mother. "I must make a clean breast of it, mother dear! I love Rose, and you must help me to gain her."

"Oh, James, is not this somewhat sudden? And those convictions you have cherished—"

"Nonsense, mother; listen, this is serious. You will admit that so sweet and unpretending a girl is seldom found now. No more words, please, but do like the good mother you are, go and ask Mme. Desjardins, for the hand of her daughter."

"My dear child, I will teach you how to be consistent; I can not go back on my word. I will have nothing to do with the arrangements of a marriage for you."

She said all this with such an amused smile that I could not think her serious. I determined, however, to put an end to this suspense and soon found an opportunity.

There was a concert and ball at the Desjardins' beautiful country home. When bending over her mother's hand I saw but one thing and heaven entered my soul as I caught the light of her eyes. It seemed but an instant before we were outside, wandering about the grounds. The words were on my lips to speak, when some one called to us. "Come. La Mariani is go-

ing to sing!" What care I for the Mariani! But Rose hastened her steps and I followed, hoping she would at least stay outside. As we neared the veranda and there the words and voice of the wonderful singer reached our ears and entered our hearts.

"My soul is full of dream,
My soul is full of love."

"Those words are mine, Rose, do you understand? Don't you see how I love you? You are the woman I have dreamed of since I have known how to dream. You are the companion I have longed for! Rose, could you not love me?"

In a low, sad voice she murmured: "My friend, I am not the companion you have dreamed of. Too often have you described her to me, your ideal woman. You love me because you think me simple as young girls should be—and you think because you have some time seen me attending household duties that I would make a good domestic wife, but you will love me no more when you are undecided. When you know—"

Her voice had been firm until now and though her words puzzled and pained me I became aware of the sorrow in her voice, a sorrow which meant more than sympathy.

"Rose, in the name of heaven, what is it?"

She mastered herself in a moment.

"How often have you cruelly told me you would never marry a college graduate, a bluestocking, as you called her, and yet you ought to have known—your mother knows—"

The fool I had been; and how I wished I could fall right there on my knees to ask her pardon. And yet how could I have suspected that so much feminine grace could be united to a ripe and mature intellect.

"Oh, Rose! speak to me. Speak in Latin, in Greek, if you will. Only say you forgive me and will love me!"

Has she forgiven me? I am the happiest of men and have been for three years. If ever you come to see us, you will be asked to partake of the repasts my college wife superintends, and I think all of you gentlemen who stand in awe of learned women will seek one for your own.

FUN FOR CITY BOYS.

All the Good Time This One Had Was in Crying "Boo" Down a Dumb Waiter.

One child in an uptown New York apartment house has found a novel way of amusement, says the Press. Not being allowed to play in the street, since he might be run over; tired of staying in the house, nothing is left to him but the roof. Even there he must not go near the edge, for he surely would fall, and what a calamity that would be!

Like the little boy in the story, the only fun he is permitted is to say "boo." But this lad in an uptown apartment house chances to be ingenious. He has hit upon so many novel ways of saying it that he is able to amuse not only himself, but the whole house.

He speaks it down the dumb waiter, which, being lined with zinc and reaching from cellar to roof, returns the "boo" again and again in varying volumes and keys. "It is like playing with ever so many children," the child tells you gleefully.

The child was strangely considerate, not to say diplomatic, in arranging for his play. One day, by chance, he called down the shaft and it answered. Before he spoke again and gave the tenants a chance to complain to the landlord, he went to every front door in the house and politely asked: "Please, may I speak loud down your waiter?" All wanted to know what he meant, and were amused, touched and willing when he explained. Touched, because who, before, ever heard of a little boy who had no way of having a good time except to cry "boo" down a dumb-waiter?

JAPAN PAPERS AND "DEVILS."

The Japanese newspaper, as described in a letter from Tokyo to the New York Evening Post, is a curious product of the borrowed civilization of the mikado's empire.

Practically there is in it no telegraphic news, and the editorial articles are ingenious studies in the art of saying certain things without saying them in a way to warrant the censor's suppression of them; for the minister of state for the interior has power to suspend any paper when, in his opinion, it says anything prejudicial to order, authority or morality.

Not infrequently the censor has occasion to write an order for the suppression of a newspaper, and when he does it he is brief but wonderfully polite.

He puts the honorifics "o" or "go" before all the nouns and verbs. "Præfix to a noun 'o' means honorable, and to a verb 'go' means honorably; similarly 'go' means august, augustly. So the order to the editor of the offending newspaper when it arrives will read like this:

"Deign honorably to cease honorably publishing august paper. Honorable editor, honorable publisher, honorable chief printer, deign honorably to enter august jail."

The honorable editor with his honorable co-workers bows low before the messenger and then accompanies him to the august jail, chatting meanwhile of the weather, of the flower shows, or of the effect of the floods on the rice crop. Centuries of breeding under Japanese etiquette have made it impossible for any one to show annoyance.

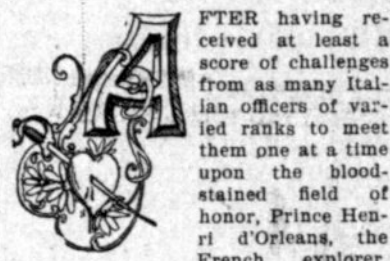
Japanese Metals.

Japanese are famous not only for their skill in making decorative articles, but also for the beauty of the materials used. It is said that the secret of the composition of some of their alloys of brass and copper has only lately been revealed. The finest Japanese brass, called "sinchu," consists of ten parts of copper and five of zinc. Another very beautiful alloy, named "shadko," to which splendid hues are imparted by treatment with acids, is formed by mixing gold and copper, the proportion of gold varying from one to ten per cent of the entire mass.

THE FIELD OF HONOR.

BLOOD WAS NECESSARY TO WIPE OUT INSULT.

The Defeat of the Frenchman May Yet Lead to War—He Was the Idol of the Impetuous People of the French Republic.

After having received at least a score of challenges from as many Italian officers of varied ranks to meet them one at a time upon the blood-stained field of honor, Prince Henri d'Orleans, the French explorer,

accepted the Italian Prince of Tourin. Subsequent poor showing on the "field of honor" has dishonored the Frenchman.

Prince Henri's name has been constantly in the mouths of the Paris public since he started on his journey to the home of the negus, some eight months ago. The first announcement of his proposed trip aroused a storm of abuse from the Italians, who chose to believe that he was lending aid to their enemies. There were a number of minor quarrels, in all of which Prince Henri was the central figure. The affair culminated when a letter written by the prince was published by the Paris Figaro.

Prince Henri, after describing an interview between himself and the negus, continued:

"Naturally the subject which was most often discussed was that of the

COUNT OF TURIN.

war and the captivity of the Italians. I am bound to say that I am no longer indignant, but simply disgusted at what I hear each day about them. Out of respect for a nation with whom we were friendly I should have been silent if the Italians had not shown in regard to ourselves, the most reprehensible conduct. Have they not confessed that, had they entered Addis Ababa victoriously, they would have given no quarter to any Frenchman, not even the small tradesman? They added, moreover, with an ironical air that they would have inflicted the death penalty on the French women.

Events did not permit them to accomplish their wishes. Although they came to the capital as prisoners, they do not seem to realize it; some of their officers were not ashamed to take part in the celebration of the anniversary of the battle of Adowa; others wore as cuff buttons coins with the image of Menelik. It was Albertone himself who, drinking a toast to the health of the great emperor, turned toward one of our fellow-countrymen and said: 'Are we not courteous' to which the Frenchman replied: 'Mon dieu, sir! I never saw a Frenchman drinking to the health of Emperor William.' This same Albertone received from the emperor a music box, which Menelik had loaned him to amuse him. On the departure of the general the music box disappeared, probably carried off by some subordinate. The emperor asked if people had the habit of doing such things in Europe. 'Not everywhere,' was the answer he received. It seems that these Italians do not have much confidence in their fellow-countrymen. The officers asked the Abyssinians to give them guards to prevent their men from deserting while going back to the coast."

This letter aroused in France great resentment toward Italy and the Italian army, and its writer at once became a popular idol, though he was still far from home. The announcement that the Italians had intended an awful fate for these French women found in Addis Ababa had they entered that city as conquerors, made French blood boil. French ire was soon directed toward Rome rather than Berlin. But if the letter aroused a storm in Paris, it created a simoon in Rome. An insult had been put on the entire Italian army such as required blood to wipe out.

Certain Italian papers replied to Prince Henri's letter with epithets that were too low for reproduction in the Parisian press.

Then the Italian officers just back from their captivity at Uarrar drew lots to determine which of them should demand reparation from Prince Henri. The choice fell upon Lieutenant Pini, the brother of the celebrated maître d'armes. Lieutenant Pini, in spite of the stock from which he comes, is a physical weakling, and moreover he is far below Prince Henri in rank. Hence this challenge was overlooked. But when one written by the Prince of Tourin reached the distinguished Frenchman it was quickly accepted.

Fuel was added to the fire of Italian wrath by a letter from Prince Henri, published by the Figaro, in which the following comments upon the battle of Adowa were made:

"Not one Abyssinian has a bayonet wound, and nearly all the Italians show sword cuts. Now the Abyssinians are not expert with the sword. An Italian of the highest rank is seized by the collar by an Abyssinian. The European draws his revolver. 'Why should we kill each other?' says the Abyssinian. 'Let us embrace,' whereupon the Italian pockets his revolver and embraces the Abyssinian, who takes him. Several Italian soldiers were taken by women."

"Humble in battle, many Italians tried to show themselves haughty in defeat. They made proposals which upset our ideas of honor. A certain Frenchman has told me of two prisoners who were brought to him in rags and barefooted, and when he strove to aid them he was dumbfounded to hear these words from an Italian mouth: 'What swine the Italians are! What have they brought us to?'"

MURDER WILL OUT.

A Crime Committed Forty Years Ago at Last Explained.

The Chicago Journal the other evening published an interview with William F. Woods of Chicago, purporting to give the secret of the famous Burdell murder. Dr. Harvey Burdell, a dentist, was assassinated in his office, No. 31 Bond street, 40 years ago. Mr. Woods in his interview says that Doctor Burdell's housekeeper, Mrs. Emma Augusta Cunningham, confessed herself the murderer, strangling the doctor with a cord, while John J. Eckel, her paramour, stabbed him with a dentist's excavator. The confession, according to Mr. Woods, was made

through her disguise and locked both of them up, Pierce on the charge of absconding with a female and Mrs. Pierce for masquerading in men's clothes.

DRESSED IN MALE ATTIRE.

A Brooklyn Girl and Her Boy Husband Tramping It to Florida.

James Dewitt Pierce, 19 years old, and his wife, one year younger, both of Brooklyn, N. Y., are in the county jail at Lancaster, Pa., because the woman was found by a Columbia constable dressed in male attire. The story they give is that the woman is the daughter of Joseph E. Jarvis, a dealer in tobacco at Clinton and Water streets, Brooklyn, who objected to the girl marrying Pierce, but whose objections were ignored. Pierce met misfortune after misfortune, and finally determined to beat his way to Florida, where he thought he could get a job. His wife decided to accompany him, and to better facilitate her movements concluded to dress in male attire, passing herself off as a boy. They reached Columbia in this way without creating suspicion, but there the constable saw

THE PIERCES.

through her disguise and locked both of them up, Pierce on the charge of absconding with a female and Mrs. Pierce for masquerading in men's clothes.

Sparrows Kill a Pigeon.

This story deals with the sagacity and pugnacity of the English sparrow, and also shows how curiously may get an innocent creature into trouble. The Riddle mansion, that stands in Glen Riddle, Delaware county, has for some time been the nesting-place for several families of sparrows, and the birds had become a regular pest. One day last week Miss Riddle decided to get rid of the birds, and mounting a ladder, she tore out at least a dozen nests from the eaves of the porch. The old birds returning later and finding their homes wrecked, held a noisy meeting on the roof and then dispersed. A stray pigeon that had been roosting around the place for several days came back late in the afternoon and flew under the porch eaves as usual.

The pigeon, evidently noting something wrong, for several times he flew from the porch to where the dismantled nests lay. This caused the trouble, for the angry sparrows noticed it and suspected the pigeon of being the cause of their despair. The first thing the unlucky pigeon knew he was attacked by at least twenty screaming sparrows, who began pecking at him, and despite a brave resistance the sparrows came off victorious and left a mangled corpse on the field. —Philadelphia Record.

Occupation for Invalids.

Invalids often need some object to take their attention for a long time. We suggest, when they live in the country and have land, that they try experiments in planting trees, and we suggest the hard walnut as a tree which grows rapidly and will return a profit. It requires a rich soil, in which it grows very fast. W. J. Moyle tells us that he has taken the measurement of twenty trees set out forty-one years ago. They have attained a height of fifty feet, and for beauty and shade almost equal the elm. They furnish, besides, many bushels of nuts for the boys and girls of the village. For twenty feet from the ground the trunks are without a limb, and an old logger estimates that the lumber from each tree is worth \$100. The walnut is a fast and robust grower, and when the value of the timber is taken into consideration, it is surprising that this tree is not more largely planted.

She Loves a Lineman.

Miss Irene Stockton of Lambertville, N. Y., is a social favorite and a lover of sports. She can row a boat, play ball, run a foot race, fire a gun, and hold her own in an argument. About a month ago a gang of men came onto her property to place poles and wires for the Western Union Telegraph Company. One of the gang was Percy Cunningham. He met Miss Stockton, and it proved a case of love at first sight. They became engaged and the wedding day set, but before it arrived Percy's father came and took him home.

A Fascinating Dancer.

He—'I'm going to kiss you now.
She—At your peril. I always strike back.

PRINCE HENRI.

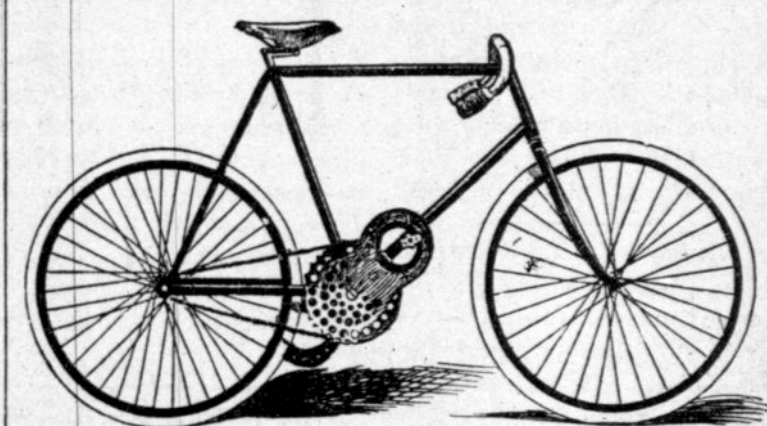
A SCORCHER'S WHEEL.

A FASTER MACHINE THAN THE CHAINLESS "BIKE."

An Englishman's Device—The Description of It Will Set Experts on Cranks Wild—May Go a Mile a Minute—The Rider's Energy Copes.

A BICYCLE has just been completed in London which promises to revolutionize the wheels of the world. The difference between this and the older machine is that it utilizes the entire power furnished by the engine of propulsion, the leg of the rider. For years bicycle manufacturers have sought some method whereby the waste of power could be prevented, and Gerald Barker has found it. The change is, of course, in the gearing, but it is not a chainless wheel—that sort which, it is said, will next year be the king of all wheels. If the opinions of experts are worth anything, the new wheel is the one that will take precedence over all. There are three reasons why this new invention claims the first is that it is far faster; the second is that the propelling power is almost doubled without increase of exertion, and the third is that on a racing wheel the compound crank will be such a gain as it is hard to imagine. It is asserted that by the use of the compound crank a cyclist is enabled to use at least a 40 per cent higher gearing without increasing the stroke of the pedals or the pressure on them. The machines built especially for ladies may have their cranks shortened and the distance between the pedals considerably reduced instead of using a higher gearing. A 28-inch driving wheel is geared to a hundred inches by the ordinary pattern chain running over a twenty-five toothed sprocket wheel and a seven toothed wheel. The sun and planet wheels merely control the relative position of the main and secondary cranks. The mechanism consists of a sun wheel rigidly and concentrically attached to each side of the

A NEW BICYCLE SENSATION IN ENGLAND.

crank bracket and a pair of hollow cranks. One half of each crank encloses a sun wheel and the other half encloses a planet wheel of the same size as the sun wheel, and engaging directly therewith. Each pedal is screwed into a planet wheel at a point midway between its center and the pitch line of its teeth. Each crank has half the spindle attached to it. This spindle is hollow, and as each half is cut to the same skew and they are brought together in a bearing sleeve by means of a hollow tie bolt, provided with a conical lock nut, the two halves form a well supported scarf spindle. Keys and cotters are dispensed with, and an unusually wide crank bracket bearing is provided, the ball races being more than four and one-half inches apart. The chain line is brought within the bearings, while the overhang of cranks and pedals is considerably reduced. The planet wheel bearings consist each of a single ball race of about four and one-half inches in diameter, and the pedal pin makes its circuit within this ball space. All the bearings are cup adjusting, and are provided with simple and efficient locking devices. On roadster machines dust caps are fitted to the inner faces of the cranks, so that the sun and planet wheels are entirely caed in.

The foot motion is but slightly different from the circular motion now in vogue, and is by no means unpleasant. These compound cranks added somewhat to the weight of a bicycle, but the inventor claims that the power gained more than compensates for the added weight. This ingenious mechanism is about to be fitted to a number of racing machines, and the results of the trial will be awaited with interest. A very well known bicycle dealer said: "One thing is certain, the people who make wheels and cannot use this attachment might as well shut up shop."

A Wise Judge.

There is a venerable and benevolent judge in Paris who at the moment of passing sentence on a prisoner consults his assessors on each side of him as to the proper penalty to be inflicted. "What ought we to give this rascal, brother?" he says, bending over to the assessor on the right. "I should say three years." "What is your opinion, brother?" to the assessor on the left. "I should give him about four years." The judge, with benevolence: "Prisoner, not desiring to give you a long and severe term of imprisonment, as I should have done if left to myself, I have consulted my learned brothers and shall take their advice. Seven years."

The Turks and Their Crescent.

When Philip of Macedon approached by night with his troops to scale the walls of Byzantium, the moon, then new or in crescent, shone out and discovered his design to the besieged, who repulsed him. The crescent was after that adopted as the favorite badge of the city. When the Turks took Byzantium they found the crescent in every public place, and, believing it to possess some magical power, adopted it themselves.—St. Nicholas.

DRIVING A DOG TEAM.

Flying Over the Snows of Northern Canada in Rubber Skins.

Well, here we are down on the ice, and the dogs impatient to start. Let me describe. The sled consists of a narrow box four feet long, the front half being covered or boxed in mounted on a floor eight feet long resting on runners. In this box the passenger sits, wrapped in rabbit skins so that he can hardly move, his head and shoulders only projecting. In front and behind and on top of the box is placed all the luggage, covered with canvas, and securely lashed, to withstand all the jolting and possible upsets, and our snowshoes within easy reach. An important item is the dog-whip, terrible to the dog if used by a skilful hand and terrible to the user if he be a novice; for he is sure to half-strangle himself or hurt his own face with the business end of the lash. The whip I measured had a handle nine inches long and lash thirty feet, and weighed four pounds. The lash was of folded and plaited seal-hide, and for five feet from the handle measured five inches round, then for four feet it gradually tapered off, ending in a single thong half an inch thick and eleven feet long. Wonderful the dexterity with which a driver can pick out a dog with this lash. The lash must be trailing at full length behind, when a jerk and turn of the wrist causes it to fly forward, the thick part first, and the tapering and continuing the motion until it is at full length in front, and the lash making the fur fly from the victim. But often it is made to crack over the heads of the dogs as a warning. The eleven dogs were harnessed to the front of the sled, each by a separate thong of seal-hide, all of different lengths, fastened to a light canvas harness. The nearest dog was about fifteen feet from the sled, and the leader, with bells on her, about fifty feet, the thongs thus increasing in length by about three feet. When the thong is good the dogs spread out like the fingers of a hand, but when the snow is deep they fall into each other's tracks in almost single file. As they continually cross and recross each other, the thongs get gradually plaited almost up to the rear-most dog, when a halt is called, the dogs are made to lie down, and the driver carefully disentangles them

taking care that no dog gets away meanwhile. They are guided by the voice, using "Husky," that is Eskimo, words "Owk," go to the right; "Arrah," to the left, and "hoit," straight on. But often one of the men must run ahead on snowshoes for the dogs to follow him.—London (Ont.) Times.

Elephant Flesh as Food.

The First Joint of the Leg Is Delicious.

The flesh of the elephant is eaten in its entirety by several of the African tribes, says Public Opinion. A detail of the process of butchering the animals is no pleasant reading. The tools used are assegai and hatchets. The rough outer skin is first removed in large sheets. Beneath this is a subcutaneous, pliable membrane, from which the natives make waterkins. The elephant yields large quantities of fat, used in cooking sun-dried bilting or dried strips of elephant's flesh, and also in the preparation of vegetables. African explorers of the Caucasian race agree that one part of the elephant's carcass, when properly cooked, is a succulent dish that will regale the most delicate taste. This part, very strangely, is the first joint of the leg below the knee, which one would suppose to be the toughest portion of the animal. To prepare the joint, a hole three feet deep is dug in the earth and the sides of it are baked hard by means of large live coals. Most of the coals are then taken out and the elephant's foot is placed in the rude oven. The hole is then filled with dirt, tightly packed, and a blazing fire is built on top, which is kept replenished for three hours. The foot is thus evenly baked and when done, it is a gelatinous consistency that may be eaten with a spoon.

Natural Lightning-Rods.

The tall Lombardy poplar has a reputation in some parts of Europe as a kind of natural lightning-rod. Investigations recently made by Doctor Hess in Switzerland appear to confirm this reputation of the tree. Its wood is an unusually good conductor of electricity as compared with others, while its great height and lack of spreading branches enable it to conduct a lightning stroke straight downward. In order, however, that a poplar-tree may serve to protect building, according to Doctor Hess, its foliage should be allowed to grow as near the ground as possible; it should be removed not less than six or seven feet from the nearest wall. No metallic objects on the building should be near the tree, and its roots should penetrate a moist soil.

Church Taxes Tobacco Chewers.

The stewards in the Methodist church at Albertville, Ala., finding their church revenues insufficient, have levied an annual tax of \$10 on each tobacco-chewing member of the congregation. The plan is said to work admirably.

An extraordinary fact is, says a prison doctor, that a large proportion of criminals can draw and sketch well.

HE FEARS OUR FLAG.

JOE CHAMBERLAIN IS A SENSIBLE BRITON.

He Knows That There Is No Tie of Kindred That Can Reconcile the Eagle and the Lion—Has Made Some Radical Changes of Front.

THE most interesting figure in English politics is Joe Chamberlain. He is a statesman with a past which is out of gear with his present and his future is crowned with mystery. He has been a Radical in English politics and is now a conspicuous member of the Conservative government. He may accept a peerage after having made the most violent attacks upon the house of lords; or he may again change sides and reorganize the forces of Radicalism and Democracy.

Mr. Chamberlain resembles in features and habits of mind William Pitt, and like that Englishman is a master of debate and has a passion for public affairs. He is the best debater in the house of commons. While he lacks a commanding voice and dignity of presence, he speaks with businesslike directness and precision.

The chief charms of his oratory are fluency and clearness. He speaks without notes and never hesitates for a word, and while he does not rise to the highest flights of eloquence he is always a torch-bearer and illumines with light every subject which he discusses. He is at his best when with his back to the wall he turns upon his opponents

JOSEPH CHAMBERLAIN.

and gives blow for blow. But ordinarily he speaks without excitement and with a smiling face, and is almost as considerate of the feelings of opponents as Mr. Gladstone has ever been.

Mr. Chamberlain has tremendous energy and is always at work. He opened his public career at Birmingham, where he created a new order of municipal government, which has been followed in all the great English cities except London. He became the chief organizer of the Liberal party on Democratic lines and was hand-in-glove with the Irish leaders before Mr. Gladstone's conversion to home rule. Then he became the chief antagonist of Irish home rule and took an active interest in Imperial questions, finally entering a Conservative ministry as secretary for the colonies.

He is the most industrious man in English public life. He has contempt for the weak sentimentalists like Bayard who talk of hands across the sea between England and America. He says that no kindred ties can reconcile the lion and the eagle. He works early and late, takes no exercise, allows himself little social recreation, and is completely engrossed in public affairs. He is the best informed man in parliament on all questions of national concern. This is the secret of his readiness in debate and his clearness of speech.

What he himself describes as the ruling passion of his life is ardor for improving the lot of the masses. With all the startling contrasts of a career beginning with Radicalism and passing into Conservatism, he has been consistent in his advocacy of the vital interests of the working world. He stands at once for Democratic-Toryism, which is closely akin to Radicalism, and also for Imperialism, which is the patriotism of England's world-wide empire. Like most Englishmen in official life he fears the progress of the American Republics.

Sells Coal and Wood.

The death of her husband six years ago left Mrs. Nellie Russell Kimball the owner of a large coal and wood yard at Dunkirk, Pa. The young widow's health was low, but she bravely took up the heavy business and ever since has managed it with rare success.

MRS. NELLIE RUSSELL KIMBALL.

In addition to a local trade she has the contract for supplying all the coal used by five dredges employed by the government for cleaning the harbor; this means supplying 3,000 tons. Mrs. Kimball is her own bookkeeper, weighs every ton of coal sent from the yards, employs and discharges her own men and personally watches the care of her horses. Recently she has added an eighty-acre farm to her cares. The young business woman has fair hair, blue eyes and a delightful manner.

Her Birthday Two Dollars.

Mrs. Mary Van Vleet, of Joliet, Ill., celebrated her eighty-fourth birthday by sewing forty yards of heavy Brussels carpet, for which she received \$2. She has for many years earned this sum of money on her birthday.

PASSING OF THE MUSTANG.

Wild Horses Are No Longer of Any Value.

The wild horse of Texas has become one of the greatest nuisances within the borders of the Lone Star state. Not satisfied with its own freedom the wild horse has adopted the tactics of the Apache and of the Sioux and stampeded its brethren, says the New York Herald. Novelists have taught us to believe that the wild mustang is emblematic of freedom pure and noble. The Texas ranchman regards him as an emissary of the evil one, for he brings to his ranch despair and loss. For the last decade the droves of horses that run in Texas have been steadily increasing in number and strength. Years ago it was worth while to catch these animals to sell. Nowadays it is hard work to sell a mustang for use even as a cow pony. Formerly it was the case that there was no horse for the stockman, the cattle-grower, like the Texas pony, which had run wild for the first four or five years of its life. Lean and sinewy as an Arab, with the endurance of an Indian and a capacity for steady speed that can only be likened to a locomotive, he was a treasure. Well seasoned, a cow pony could be ridden 100 miles in a single day and come out of the encounter with fatigue with flying colors. The wild horse, however, that some animal which the 10-cent novelist describes as the "fery, untamed steed"—believes the sweets of freedom are so very sweet that all his brethren in bondage should share them. With this in mind, therefore, he swoops down upon the inclosure of the ranchman, induces the cow ponies to brave the terrors of jumping a barbed wire fence and take chances on clearing the sides of the corral. The result is that the stockman, unless one of the riders stops on guard, is likely to wake up in the morning and find his herd stampeded. If it is the round-up the first thing the wranglers know a thunder of hoofs comes from the prairie, a shrill neighing, which the herd answers in equally shrill notes. The hoof beats come nearer and nearer, the herd grows more and more excited and uneasy, until, finally the wild mustangs dash in and mingle with the cow ponies and in a moment more all are off for some place no one knows where. The wranglers or herders will be fortunate, indeed, if they can control their own animals and avoid being forced to join in the stampede.

A NEW NATIONAL HYMN.

America Needs a Song and an Emblem.

Two things which America lacks and which, from the standpoint of sentiment, seem to be among the essentials of every country are a national emblem and a national hymn, says the Philadelphia Times. Respecting the first there exists so much difference of opinion that little prospect of an immediate settlement of the vexed question exists. As to a national hymn everybody confesses its need and in these circumstances it is surprising that no authoritative steps have been taken to rid the country of what may not improperly be regarded as a reproach. From time to time compositions that aim at being enshrined as the nation's hymn appear in print, but up to this time there has been produced nothing which appeals to the American heart as do the national hymns of Germany or France or England to the natives of those countries. Now, however, a new hymn, aspiring to be strictly national, has been given to the public. It is called "Sound Forth Again the Nation's Voice" and those competent judges who heard it sung in Independence square during the Fourth of July celebration say that in every respect it is entitled to the proud place of the national hymn. This composition is the work of two Americans. The words, which in their imagery and sentiment are thoroughly American, are by Thomas Wentworth Higginson and the music, which is in the meter of "Old Hundred" and exceedingly simple and harmonious, is by Charles Crozat Converse. This gentleman, who is a native of Massachusetts, graduated from Leipzig in music in 1857 and in law in 1861. He is the author of several publications on musical and literary subjects and several hymns composed by him have become popular and are very well known.

Selling Liquor From a Bicycle.

Samuel Coffee of Paulson, Pa., is in jail on charges of illegal liquor selling. Mr. Coffee ran the original bicycle speak-easy. He purchased a '97 model bicycle, and carted his stock in trade about on his wheel. When he met a party of men they all drank from the same canteen, which was fastened securely to the frame of his wheel. He was supplied with a large bottle full of sugar pills; these pills he retailed at 20 cents each. He called himself a doctor and gave each of his patients a drink from his tin can to wash the pill down. He is said to have the largest and most lucrative medical practice in Armstrong county.

Montenegrin and Bulgarian.

"It has been truly said," writes Mr. William Miller, the historian of the Balkan States, "that the Montenegrin is the exact opposite of the Bulgarian. Put both in a drawing-room, and the Montenegrin, who has never bowed his neck to a foreign master, will look and behave like a gentleman, while the Bulgarian, but lately set free from the Turkish bondage, will look and behave like a boor. But put the two upon a waste plot of ground, and the Bulgarian will convert it into a garden of roses, while the Montenegrin will look on."

In a Coffin 40 Days.

Rev. H. A. McLeod, a Boston clergyman, announces that he will prove to the most skeptical that the day of miracles is not past. He will submit to absolute burial four feet underground and there remain without food, water, or air for 40 days, at the end of which time he expects Christ to resurrect him.

A Soft Mark.

Wickwire. "Do you know that this is the third time today? You must take me for an electric button." Daniel Dawson—"Electric button?" Wickwire—"Yes, electric button. You seem to think you can get a drink by touching me."—Indianapolis Journal.

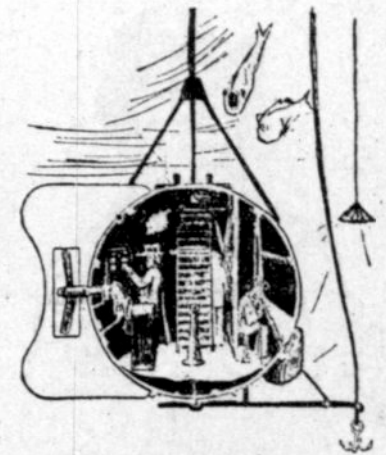
EXPLORE OLD OCEAN.

NEW INVENTION KNOWN AS A DIVING CABIN.

Successfully Tested in the Seine—The Invention Consists of an Enormous Steel Globe Which Is Operated by Electricity.

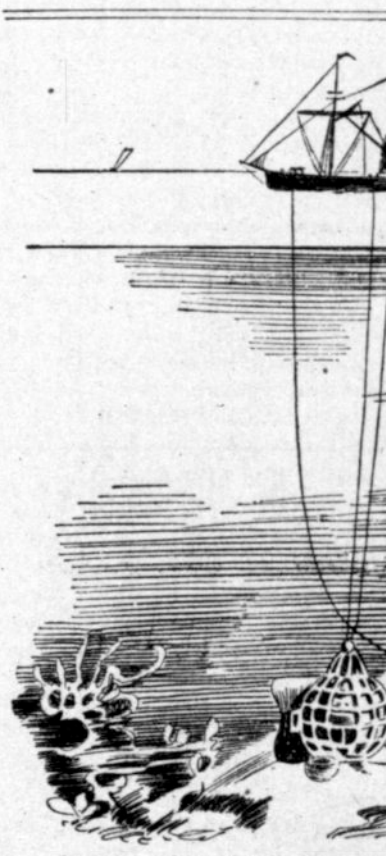
HE HAVE all read of visiting the bottom of the sea by means of a diving bell, but it has been left to an Italian resident of France to invent a cabin for the same purpose. The inventor's name is M. Piatti del Pozzo. He calls his apparatus a submarine worker, and it seems a remarkable affair of its kind. It has been successfully tried, the bed of the Seine being used as the field of operations. It consists of an enormous bowl or globe, steel plated and capable of resisting the strongest pressure. It is nine feet nine inches in diameter, weighs ten tons and is moved by three screws and a helm worked by electricity. In the apparatus are two boxes, or tanks, filled with ballast, which, when turned over, enable the invention to rise from the bottom to the surface of the water. There are also conical tubes, furnished with powerful lenses, which permit the exterior objects and ground to be clearly seen. Entrance is effected by a manhole, and the apparatus is kept in communication with a boat or with the shore by means of a cable. The cabin is reached by a ladder and is lighted by elec-

INTERIOR OF THE BELL.

tricity. From this cabin everything outside the machine, such as shovels, picks and grappling irons, can be manipulated by means of levers or handspikes. The cabin contained sufficient air for the four persons who went down in it recently to last them for forty-eight hours. The inventor states that half a dozen people could comfortably remain in the interior and breathe without fear of asphyxiation of the air for the space of half a day. M. Pozzo also affirms that there is no danger likely to be incurred by his apparatus. Persons in the interior can communicate with the boat or the land by telephone, and even if the solid suspending cable were to give way, the ballast could be overturned by touching a lever, and the globe would ascend to the top of the water. The descent to the Seine's bed was effected under the railway bridge at Choisy-le-Roi, outside the fortifications, and everything went off successfully. The submarine worker is to be tested in deep sea depths at Havre and Brest. Great things in fact are expected from the machine by its inventor, who has certainly gone a considerable way toward making realities of

Steer Clear, Please. Among the other things to be avoided.

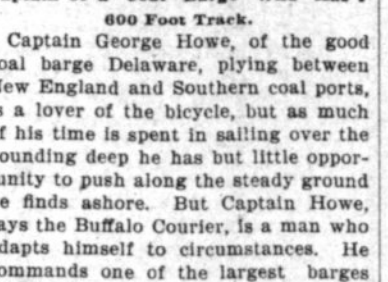
THE NEW DIVING APPARATUS AT WORK.

some of the effects of the imagination of that distinguished story-spinner and fictionist of the marvelous, Jules Verne. Who knows what the submarine worker is destined to accomplish? It may discover the exact whereabouts of the ill-fated Drummond Castle, and of other big wrecks. It will be of immense use in pearl, coral and sponge fisheries, and in laying or repairing cables. All this will depend, however, on the sea tests. For present, it is sufficient to know it has been successfully tried in Paris. If impracticable at sea it will provide another amusement and creation for visitors and residents of Paris, who, when they have exhausted the curiosities of the catacombs and been in boats through the big drains, can then descend comfortably into the bed of the Seine and inspect the homes of the gudgeon, for which Parisian Waltons so energetically fish throughout several months in the year. Many persons may be inclined to regard this as a joke of some clever inventor, but it is nothing of the sort. It is, in fact, say the French experts, one of the most clever ideas of the year, and

SHE WANTS A MAN.

A PRINCESS WHO WANTS TO SEE THE GREAT WORLD.

Has \$600,000 of Her Own—Would Allow Her White Husband to Spend \$35,000 a Year on Himself—Will Be Prince Consort.

HERE is a dusky skinned maiden in far away New Zealand who wants a husband. She has \$600,000 (\$300,000) of her own, and some day she will reign upon the throne of her father, and the helpmeet of her choice will be Prince Consort of Maori-land. "There is more than tinge of romance about the contemplated marriage of Tonomaroanu, or Mary, as English residents of New Zealand call her," said Mr. Charles H. Macfarlane, a wealthy citizen of Melbourne, who sailed from New York a few days ago on his journey homeward. "King Paul—his native name is Lumu-monosono—has given his daughter Mary every advantage within his gift, in order, as he thought, that her future rule of the Maori might be enlightened and beneficent. She speaks and writes English accurately and is very fond of novels. The plots which Mary likes best, the King told me a few months ago, are those which deal in the amours and intrigues of royalty, real and fictitious. "A year ago the King intimated to Princess Mary his wish that she choose a husband from a number of puissant Maori chieftains whom he mentioned. The young woman declared that she would not marry unless her consort were of Anglo-Saxon birth and brave enough to subdue, with the King's assistance and her own, the native opposition which such a match would provoke. When Mr. and Mrs. Macfarlane left Melbourne last April they traveled first

The Klondyke as a Place to Live In.

Dawson City is nearly 10 degrees further to the south than the ancient Norwegian town of Hammerfest, where men make shift to live comfortably the year round. To be sure there is no gulf stream to temper the iron frosts of Klondyke, and the average winter cold is 23 degrees below zero; but there are warm winds from the Pacific in the summer that make the climate far from forbidding. The average temperature for the summer months is 56 degrees, and the 84 degree mark is by no means unknown to the mercury. It is, of course, too far north for wheat, but barley, oats, and rye ripen freely, and ordinary vegetables can be cultivated with success. A fair index to the soil and climate is afforded by the timber. The finest white spruce grows abundantly in the Klondyke region. The trunks even attain a diameter of two feet where forest is not crowded. As for the danger of starvation, that should not exist if the miners exercise common prudence. The streams swarm with salmon, and a few weeks of fishing in the fall should provision the settlement securely.—The Illustrated American.

Steer Clear, Please. Among the other things to be avoided.

THE NEW DIVING APPARATUS AT WORK.

some of the effects of the imagination of that distinguished story-spinner and fictionist of the marvelous, Jules Verne. Who knows what the submarine worker is destined to accomplish? It may discover the exact whereabouts of the ill-fated Drummond Castle, and of other big wrecks. It will be of immense use in pearl, coral and sponge fisheries, and in laying or repairing cables. All this will depend, however, on the sea tests. For present, it is sufficient to know it has been successfully tried in Paris. If impracticable at sea it will provide another amusement and creation for visitors and residents of Paris, who, when they have exhausted the curiosities of the catacombs and been in boats through the big drains, can then descend comfortably into the bed of the Seine and inspect the homes of the gudgeon, for which Parisian Waltons so energetically fish throughout several months in the year. Many persons may be inclined to regard this as a joke of some clever inventor, but it is nothing of the sort. It is, in fact, say the French experts, one of the most clever ideas of the year, and

Swam the English Channel.

Peter S. McNally of Boston, Mass., Saturday swam from Dover, Eng., to within three miles of the French coast, a distance of 35 miles, in fifteen hours and ten minutes. He started for Calais, but strong currents carried him out of his course.

A New Feature.

"That's one good thing about the north pole," snapped old Crustman; "you don't hear of no fool bicycle rider startin' on a bet 'o goin' back without a cent."—Cleveland World.

Six Years Finding Things.

It will take Lieut. Peary three years to find the north pole; then it will take someone three years to find Lieut. Peary.

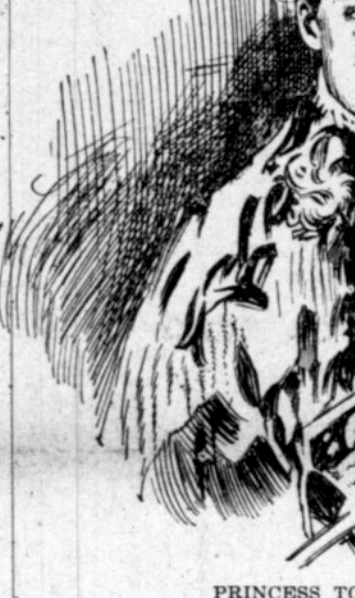
SHE WANTS A MAN.

A PRINCESS WHO WANTS TO SEE THE GREAT WORLD.

Has \$600,000 of Her Own—Would Allow Her White Husband to Spend \$35,000 a Year on Himself—Will Be Prince Consort.

HERE is a dusky skinned maiden in far away New Zealand who wants a husband. She has \$600,000 (\$300,000) of her own, and some day she will reign upon the throne of her father, and the helpmeet of her choice will be Prince Consort of Maori-land. "There is more than tinge of romance about the contemplated marriage of Tonomaroanu, or Mary, as English residents of New Zealand call her," said Mr. Charles H. Macfarlane, a wealthy citizen of Melbourne, who sailed from New York a few days ago on his journey homeward. "King Paul—his native name is Lumu-monosono—has given his daughter Mary every advantage within his gift, in order, as he thought, that her future rule of the Maori might be enlightened and beneficent. She speaks and writes English accurately and is very fond of novels. The plots which Mary likes best, the King told me a few months ago, are those which deal in the amours and intrigues of royalty, real and fictitious. "A year ago the King intimated to Princess Mary his wish that she choose a husband from a number of puissant Maori chieftains whom he mentioned. The young woman declared that she would not marry unless her consort were of Anglo-Saxon birth and brave enough to subdue, with the King's assistance and her own, the native opposition which such a match would provoke. When Mr. and Mrs. Macfarlane left Melbourne last April they traveled first

PRINCESS TONOMAROANU.

to Auckland and to the King's village, two hundred miles away, near Rotorua. A topic of conversation among their friends was the rumored issuance of a royal proclamation approving an alliance between the princess and some Caucasian of her choice. The Macfarlanes determined to visit the sulphurous mud geysers near King Paul's abode, and incidentally to learn all they could about Princess Mary's matrimonial ambitions. This is the way Mrs. Macfarlane described their reception:—

"The King was very kind to us. He assigned to our use a little wicker house, containing three rooms, and six or seven servants, who were always outside, ready to wait upon us when required. Our meals were prepared elsewhere and brought to our little residence. The day after our arrival King Paul, attended by a number of Maori chiefs, escorted us in an excursion to the mud geysers. The King knows enough English to make himself understood, and he was most courteous in an aboriginal way. He caused some ground maize to be mixed in water, shaped into cakes and put in a kettle, which he lowered into the bubbling geyser. In a few minutes he pulled it out again and the cakes were thoroughly baked. His gratification at our astonishment—which was more simulated than real—was delightful. It led him, for the first time, to speak of his daughter.

"Tonomaroanu not much come here," he said, "because sulphur too much bad smell."

"Naturally, I expressed a desire to see the Princess, and soon after our return she called upon us. Mr. Macfarlane stammered a few minutes afterward to watch some Maori boys cleaning wild boar's tusks, and the Princess and I were left alone. My woman's curiosity was aroused to the keenest tension, but I could not bring myself to speak first of her affairs of the heart. She saved me that trouble, after the exchange of a few common-places.

"A long cloak enveloped the Princess from the neck to the sandaled feet. It was made of lamb's wool, loosely ribbed and sewed vertically like wide-ribbed corduroy. Feathers of various colors were sewed indiscriminately over this garment. The Princess carried a curious straw fan, but she wore no covering for the head. It seemed strange to hear such a woman speak in correct and conventional English. I would have been less shocked if she had uttered uncouth sounds and brandished a spear. Her statements, with my own questions and other interruptions omitted, I can recall almost word for word.

"You intend to travel a long way, madame? To England and America, I believe? How I wish I could go with you. When I am married I will travel with my husband until I become Queen. My father, the King, selected a husband for me, Aporoaplata, chief

of the tribe of the Whaoan, but I refused to marry him. Aporoaplata has many sheep in the valleys, sheds full of wild boar's tusks and money in the Auckland bank, but he is as black as I am and as ugly. He is more intelligent than most of the Maori chieftains, and speaks good English. When the King would have forced the marriage Aporoaplata declared that he did not want my hand without my love. He would kill himself, he said, before he would become my husband against my will. Aporoaplata is a good man, and some day he shall be rewarded. The King treats me as if I were the future ruler of a great people. The books I have read have taught me otherwise. Is the King really a king and am I really a princess? In name only, not in power. Great Britain dominates us, girls us about with her laws and permits the Maori to pursue those old native customs which do not conflict with British supremacy. My father is allowed to play the monarch, to call himself King Paul, so long as he does no harm to British institutions.

"Well, then, I am a princess for the time being, and I am wealthy. Take away my fortune and my title and I am an ugly Maori girl, black as night, too well educated to appreciate her own people. It seemed to me that I could make use of my title and my wealth to secure a white husband who will show me some of the pleasures of the outer world. My money might as well be spent that way—it does me no good in my present state. There is nothing I could spend it for in this country if I tried my best. If the royal line of the Maori were not a mere fiction I would sacrifice my own wishes to the best interests of the tribes. As it is, I must consult my own wishes and make as much use of the fact that I am the King's daughter as possible. When my father referred to the fact that his people objected to my marrying a white man I answered that he was fooling himself and that he had no people. He imprisoned me, but when I declared that I would appeal to the colonial authorities I was released, and there have been no further objections.

"The next thing, is to find the white husband. I realize that the man I may

PRINCESS TONOMAROANU.

select will not marry me for love, but for money. I only want to be sure that he is not a criminal, who does not dare to appear in Europe or America, and that he is brave enough to fight any Maori chief who tries to make talk about the match. I will let him spend \$7,000 (\$35,000) a year, but he must never let me know that he is ashamed of his wife. Before you go you shall have my photograph, and if you meet a man you think I would like show it to him and tell him what I have said."

"I talked with Princess Mary about matrimony as a holy instruction, and she listened with half-concealed impatience. She had listened to many priests and preachers, she said, and had several times heard the Church of England service. Having read so many books by English authors, she considered herself well informed as to the Christian religion, but such matters she regarded with indifference. She cared nothing about the religious aspects of matrimony, whether the ceremony were performed by a bishop or before the hideous face of the god Kua-manwa. She wanted the knot tied in such manner, however, that her husband might not easily escape."

Whether Princess Mary has secured a matrimonial partner during the interval which has elapsed, since their departure from New Zealand neither Mr. nor Mrs. Macfarlane could conjecture.

A Touching Scene.

A touching scene took place the other day in the grand old archiepiscopal palace at Kremsier, in Moravia. The Prince Archbishop of Olmutz, Cardinal Kohn, is the son of very poor, hard-working peasants of Hebrew origin. The Pope, desirous of showing his appreciation of the privations to which this honest couple had subjected themselves in order to educate their gifted son to the priesthood, recently sent a beautiful crucifix to the old mother, and the Order of St. Gregory the Great for the Cardinal's father. Seated upon his throne during the course of mass a few Sundays ago the Cardinal conferred the two papal distinctions upon his aged parents, who each of them knelt before him in their peasant garbs, presenting a very pathetic and moving spectacle. The princely see, it may be added, is the most magnificent and wealthy of the Roman Catholic Church.

A Change in Opinion.

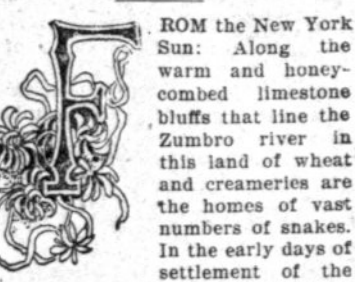
Dr. Ladislaus Rieger, the former head of the Old Czech party in Austria, was for many years representative of all the Czechs, has been made a baron. He is about eighty years old, and in his younger days, when a member of the Reichstag for Kremsier, moved for the abolition of the nobility.

The average cigar is from 4 to 8 inches in length.

SNAKES FOR MARKET.

A RANCH WHERE THE SNAKES ARE GROWN FOR TRADE.

Money in the Business—Hatching Out Rattles and Adders—The Biggest Business Is Done With Circuses—Feeding the Reptiles.

FROM the New York Sun: Along the warm and honey-combed limestone bluffs that line the Zumbro river in this land of wheat and creameries are the homes of vast numbers of snakes. In the early days of settlement of the northwest there were myriads of all the sorts of deadly snakes known to North America to be found in this neighborhood. Today there are more snakes caught for circus companies and other buyers here than anywhere else in the country except in some of the lower counties of Florida. All along the Mississippi and tributary streams where snakes are to be found they are caught for the Rochester farm and sold to O. W. Estes, a young man, who runs the snake farm and for several years has been making a success of the venture.

Mr. Estes also carries on a snake hatchery, something after the manner of a hennery, but considerably more exciting. The eggs produced by his stock are gathered and laid in the sun on the sand, where in time they hatch out youngsters fully as lively and venomous as their parents. So far this year several hundred have been hatched, and all have thrived on the treatment given them by Mr. Estes and his assistants. Many of these young snakes are reared for sale, and others are used for food for the king snake and others that eat only their own kind. So far this year about 600 snakes of the more valuable varieties have been shipped from this farm. Not only are circuses and menageries customers of Mr. Estes, but in many cigar stores and saloons the reptiles are displayed as attractions to custom. A few days ago a rattler six feet long, eight inches in girth, and with twenty-six rattles was sent to a Minneapolis saloonkeeper for his window. Rattles are inexpensive things to have about the house, for a healthy reptile taken in the spring will need no food for a year. The rattlers in confinement are now becoming blind preparatory to shedding their skins. The wild rattlers do not shed their skins quite so early. The food given these pets consists chiefly of gophers, frogs, rats, squirrels, birds and rabbits being added occasionally.

RUSSIA'S GIFT TO ROYALTY.

The Vast Sums Paid to Grand Dukes and Duchesses.

The correspondent of the London Times at St. Petersburg has obtained from official sources some interesting facts as to the income of the Russian royal family. It appears that Emperor Paul I. set aside a vast amount of landed property under the name of the imperial appanages for the sole benefit of all grand dukes and grand duchesses, not in the direct line of succession, while the sovereign and the heir apparent, together with their respective families, were to be supported out of the funds of the state. These appanages of the imperial family now cover the enormous total area in different parts of Russia of 21,000,000 acres. This includes 15,000,000 acres of wood and forest, producing yearly more than 5,000,000 rubles. The total annual revenue of the imperial appanages reaches 20,000,000 rubles and, with forty-six members of the imperial family to support, the expenditure at present amounts to a yearly average of more than 5,000,000 rubles. The appanages are distinct from extensive private property held from the crown or state domains, administered by the minister of agriculture, and they do not contribute toward the annual expenditure of the imperial court, amounting, as far as it can be ascertained, to about 15,000,000 rubles, nor toward providing dowries for imperial grand duchesses. Before the emancipation of the serfs, the appanages possessed 800,000 peasants, who paid annually in land and poll taxes for the benefit of the imperial family nearly 3,000,000 rubles. The department of imperial appanages has since become the largest land proprietor, the largest agriculturist, the largest wine-producer in the empire. Its industrial enterprises in timber, sugar, cotton and other products are growing on a proportionately large scale. During a century of existence it has furnished the collateral branches of the imperial house with altogether 238,000,000 rubles.

As to Small Bullets.

There has been much discussion of late among the military experts of Europe as to the capacity of the small-caliber rifle bullets to stop a charging enemy. Doubts of their efficacy have been expressed more than once by English officers with experience in African or Indian frontier warfare. Recently Maj. Toutee, of the French army, in a volume entitled "Dahomey, Niger, Touareg," has declared, as his experience of recent French operations in Africa, that the small-caliber arm does not stop the man. He records that 200 rounds fired by the Dahomey troops with the old ammunition put more men hors de combat than 3,500 rounds with the new arm. Although the latter, he says, may wound a man, perhaps mortally, he is often able to fight on for a time. The same subject has been treated by Lieut.-Col. Mariani, of the Italian artillery, in the Rivista di Artiglieria e Genio, who expresses rather different opinions. In the fighting with Menelik in 1896 the Italians did not employ the new 6.5 mm. rifle, so that nothing can be deduced from the operations, but having regard to the fact that the Chitralis were defeated by the Lee-Atford, the Chinese by the Murata, and the Balmacedists by the small-caliber Mannlicher, Col. Mariani concludes that the new weapons are better than the old. He thinks, however, that no further diminution of caliber will be practicable.

Changing the feathers will not turn the geologists into eagles.

